In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Toman Brod
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1950s
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Toman Brod
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	50. léta
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

This photo was taken at the Military Historical Institute. The men are Western military attachés posted to their embassies in Prague. My job was to give them a tour of the museum and show them the exhibits. I got the job because I spoke English and my other colleagues didn't. These visitors made fun of my explanations, because I of course told them the stupidities I was instructed to spout out, and they grimaced and made faces.

Toto je fotografie z mého pracoviště, z Vojenského historického ústavu. Jednou nám tam přišla na návštěvu delegace západních vojenských přidělenců, bylo jich asi deset, které jsem měl provést muzeem a ukázat jim místní exponáty. Úkol jsem dostal asi proto, že jsem uměl anglicky. Návštěva si z mého výkladu dělala legraci, protože jsem samozřejmě vykládal blbiny, ty exponáty byly blbé, takže se šklebili...

This is me and my wife Libuse Brodova in Prague in the 1980s.

Fotografie zobrazuje mě s manželkou Libuší Brodovou. Vznikla v 80. letech 20. století v Praze.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Harry Fink
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Harry Fink
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Barbora Pokreis

Here you can see my father Ludvik Fink, standing in top row and holding a cigarette. My father was in the army for seven years, because in those days basic army service lasted three years, and just when he was supposed to take off his uniform, World War I broke out, and he served for another four years. He spent the entire time in former Yugoslavia, in Bosnia and Herzegovina and in Serbia.

Na fotografii je můj otec Ludvík Fink. Stojí v horní řadě. V ruce drží cigaretu. Otec byl na vojně sedm roků, protože v té době vojenská základní služba trvala tři roky, a když měl vysvléci uniformu tak, vypukla první světová válka a zůstal tam další čtyři roky. Celou dobu byl v bývalé Jugoslávii, Bosně a Hercegovině a v Srbsku.

My father Ludvik Fink in his army uniform.

Můj otec Ludvík Fink ve vojenské uniformě.

My portrait in an army uniform.

Můj portrét ve vojenské uniformě.

In the army

V armádě

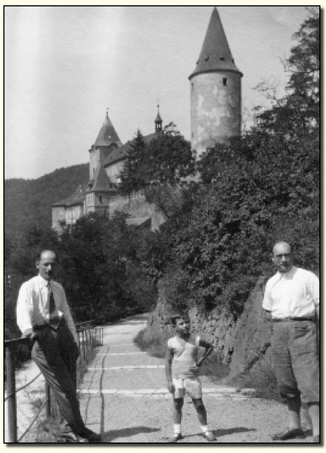

INTERVIEWEE:	Martin Glas
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1917
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Martin Glas
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1917
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

During World War I, my father (standing first from left) served in the Austro-Hungarian army at the Russian front; he made it as far as Lieutenant. Once, when he was on leave, he went to visit his uncle in Jihlava, where he met my mother. That was in 1916. Then he left again for the front and was captured, which is where this photo was taken. He managed to escape, and arrived in Vienna on 28th October 1918, on the exact day that the independent Czechoslovak Republic was proclaimed. My father used to recall that on that day his faithful batman, a Czech, left him, because he no longer saw a reason to serve him.

Můj tatínek (stojící první zleva) sloužil za první světové války v rakousko-uherské armádě na ruské frontě, dosáhl hodnosti poručíka. Když byl jednou na dovolené, jel navštívit svého strýce do Jihlavy, kde se seznámil s mojí maminkou. To bylo v roce 1916. Pak zase odjel na frontu a padl do zajetí, právě tato fotografie v něm byla pořízena. Ze zajetí se mu podařilo uprchnout a do Vídně se dostal 28. října 1918, tedy přesně v den, kdy byla vyhlášena samostatná Československá republika. Tatínek vzpomínal, že právě ten den ho opustil jeho věrný pucflek, Čech, který už neviděl důvod dále mu sloužit.

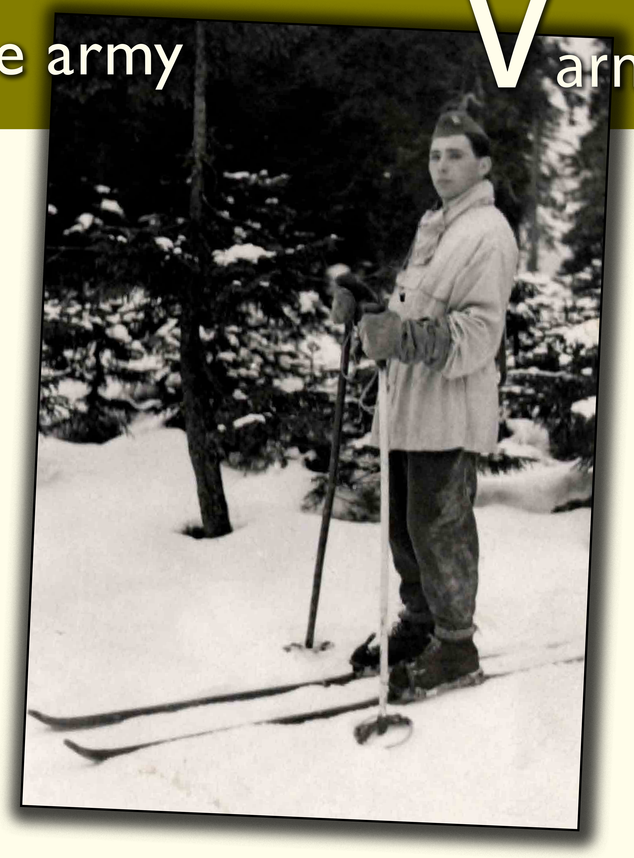

My father (first from right) and my older brother Honza during a trip.

Tato fotografie vznikla na jednom z výletů na hradě Křivoklát, na kterém byl tatínek (vpravo) s mým starším bratrem Honzou.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Alexander Gajdos
PHOTO TAKEN IN:	Smrekovica
YEAR:	1940s
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVAN :	Alexander Gajdo☐
MÍSTO VZNIKU:	Smrekovica
DATUM:	40. léta 20. století
TAZATEL:	Martin Korčok

In Prague, we soldiers used to go on "maneuvers." For example we'd train for street fighting up on Bila Hora, the White Mountain (near Prague). Grannies were running in gas masks and shrieking, "Jesus Mary, the Germans are back." They didn't know we were only doing exercises and using blanks! When they heard the noise in the streets, the grannies wanted to get into the shelters. We told them: "Granny, it's not real."

V Praze jsme jako vojáci chodili na „cvičák". Nacvičovali jsme například boj v ulicích města. Bylo to na Bílé hoře. Tam vybíhaly babičky s maskami a pokřikovaly: „Ježíšmaria, Němci se opět vrátili". Ony nevěděly, že je to výcvik a že používáme jen slepé náboje. V ulicích byl rachot a babičky se proto chtěly dostat do úkrytu. My jsme jim říkali: „Babi, to je jen cvičení, to není skutečné."

Me with my sons. Roman is in the middle, and standing on the left is Milan. Prague, 1970s.

Já se syny. Uprostřed je Roman a vlevo Milan. Praha, po roce 1970.

My first wife Irena and I in the early 1950s.

Snímek zobrazuje mojí první manželku Irenu a mne začátkem 50. let 20. století.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

This is my grandfather from Kolin, Bohumil Steiner, as a soldier during World War I. My grandpa was born in 1871 in Kovansko, in the Nymburk region. But back then it was a part of Kolin. He lived in Kolin, where he was in the textile business, I remember the store. He died on October 20, 1932, a year before the death of my mother, his daughter Marie.

Tohle je můj kolínský dědeček Bohumil Steiner jako voják. To je jasně první světová válka. Dědeček se narodil v roce 1871 v Kovansku, okres Nymburk. Žil v Kolíně, kde obchodoval s látkami, na ten obchod si pamatuji. Zemřel 20. září 1932, rok před smrtí mé matky, neboli své dcery Marie.

This is at a studio in Kolin. In the middle is Bohumil Steiner, my grandfather, then on the left Hermina Steinerova, my grandmother. On the right, you can see my mother Marie and, next to her, her younger sister Anna.

To je atelier v Kolíně. Uprostřed je Bohumil Steiner, můj dědeček, vlevo pak Hermína Steinerová, babička, a zase maminka Marie a její mladší sestra Anna.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Michal Maud Beer
PHOTO TAKEN IN:	Prostejov
YEAR:	1918
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVAN :	Michal Maud Beer
MÍSTO VZNIKU:	Prostějov
DATUM:	1918
TAZATEL:	Martin Korčok

This is my father, Friedrich Stecklmacher, who was a soldier in the Austro-Hungarian army. What did my father do? In Prostejov there were many factories and workshops that manufactured clothing. I still remember how people from the town and perhaps also from the surrounding villages would take home cut clothing. Often they'd carry them on their backs. They'd sew them at home and then return them to the owner again. Later the sewing was already done in the factories. My grandpa and father had a dealership.

Fotografie zachycuje mého otce Fridricha Stecklmachera jako vojáka rakousko-uherské armády. Čím se tatínek živil? V Prostějově bylo mnoho továren a dílen na výrobu konfekce. Ještě si pamatuji, jak si lidé z města a snad i z okolních vesnic brali domů nastříhané oděvy. Často je nosili na zádech. Doma je šili a pak zase vraceli majiteli. Později se už šilo v továrnách. Dědeček a tatínek měli obchodní zastupitelství.

Our family: my mother, my younger sister, Karmela. My father and me on his left.

Fotografie zachycující naší rodinu, maminku, mladší sestru Karmelu, otce a po jeho levici mne.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Kurt Kotouc
PHOTO TAKEN IN:	Frydek Mistek
YEAR:	1950s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Kurt Kotouč
MÍSTO VZNIKU:	Frýdek Místek
DATUM:	50. léta 20. století
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is a horrible army choir in which I sang. I am standing in the middle row, second from left. Right after returning from the concentration camp, I joined the Communist party, but gradually, I began to lose trust in the regime and in the end I even thought of emigration but I already had a family and leaving the country was not easy. The trials of the 1950s and their open anti-Semitism were shocking and sobering for me. One had to remain cautious because to openly distance oneself from the regime could cause a serious threat to one's existence. After the war, anti-Semitism was evident even in official politics.

Toto je nějaký hrozný armádní sbor, ve kterém jsem zpíval. Stojím v prostřední řadě druhý zleva. Hned potom, co jsem se vrátil z koncentračního tábora, jsem se stal členem komunistické strany. Postupně jsem začal ztrácet víru v režim, a nakonec jsem dokonce uvažoval o emigraci, ovšem měl jsem rodinu a nebylo to tak snadné. Utrpení a přelíčení v padesátých letech a otevřený antisemitismus byly pro mne šokující a zároveň vedly k mému vystřízlivění. Člověk musel zůstat obezřetný, protože distancovat se od režimu by bývalo mohlo ohrozit jeho existenci. Po válce byl antisemitismus evidentní i v oficiální politice.

During World War I, my uncle Bedrich served in the Austro-Hungarian army. He is the fourth from left in standing line.

Fotografie mého strýce Bedřicha. Sloužil v rakousko-uherské armádě v první světové válce. Je čtvrtý zleva ve stojící řadě.

In the army

V armádě

INTERVIEWEE:	Henrich Zinger
PHOTO TAKEN IN:	Velikiy Berezny
YEAR:	1914
INTERVIEWER:	Ella Levitskaya

DOTAZOVAN :	Henrich Zinger
MÍSTO VZNIKU:	Velký Berezný
DATUM:	1914
TAZATEL:	Ella Levitskaya

This is me in the Czechoslovak army wearing the uniform of a private. I sent this photo to my family in Velikiy Berezny. This is one of the pictures that my sister, Helena Zinger, put underneath the floor in our house before the Nazi invasion in 1940. We found this photo during repairs of the house in 1948.

There was a library in our unit. We celebrated both Jewish and Christian holidays. On Jewish holidays, Jewish soldiers were invited to the synagogue where festive dinners with traditional Jewish food were arranged for them. Local Jewish families often invited Jewish soldiers to their homes on Sabbath.

Toto jsem já v uniformě vojína československé armády. Poslal jsem tuto fotografii své rodině do Velkého Berezného. Je to jeden ze snímků, které má sestra, Helena Zingerová, ukryla pod podlahou našeho domu před nacistickou okupací v roce 1940. Během oprav domu v roce 1948 jsme tuto fotografii objevili.

U naší vojenské jednotky jsme měli k dispozici knihovnu. Slavili jsme náboženské svátky různých vyznání: jak židovského, tak křesťanského. O židovských svátcích byli židovští vojáci pozváni do synagogy, kde pro ně byly připraveny sváteční večeře a tradiční pokrmy. O šábesu obvykle místní rodiny zvaly do svých domácností židovské vojáky.

This is me on the embankment of the Uzh River in 1929.

Zde stojím na břehu řeky Už v roce 1929.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Milena Prochazkova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1932
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Milena Procházková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1932
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

This is Rudolf Stern and Elsa Sternova, my mother's parents. I am between them and I was about two. My grandfather was born in 1874, and died in Treblinka in 1942. My grandmother was born in 1884, and also died in Treblinka.

They lived together in Kamberk, where they had a large farm estate. Twelve families lived there and worked for my grandparents in the fields and gardens, basically whatever was needed. They had horses, cows, poultry, everything.

Tohle je Rudolf Stern a Elsa Sternová, maminčini rodiče. A mezi nimi jsem já, když mi byly asi tak dva roky. Dědeček se narodil v roce 1874 a zemřel v roce 1942 v Treblince. Babička se narodila v roce 1884 a zemřela také v Treblince.

Žili spolu v Kamberku, kde měli velikánský statek. Ten statek byl opravdu veliký, protože tam žilo dvanáct rodin. Ty pro ně pracovaly na poli a na zahradách, prostě co bylo potřeba. A za to dostávaly plat.

Here I am with my cousin, Petr Faktor.

Tady jsem já se svým bratrancem Petrem Faktorem.

This picture was probably taken around 1932. I'm the girl with the curly hair.

Tohle mohlo být focené asi v roce 1932. Ta kudrnatá jsem já.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Jiri Munk
PHOTO TAKEN IN:	Spindleruv Mlyn
YEAR:	1930s
INTERVIEWER:	Terezie Holmerova

DOTAZOVAN :	Jiří Munk
MÍSTO VZNIKU:	Špindlerův Mlyn
DATUM:	30. léta 20. století
TAZATEL:	Terezie Holmerová

Standing on the left is my brother Viktor, then in profile my sister Helena, and on the right, there are the Fischl children from Rokycany.

Before the war I was still small, so I didn't think about whether people looked at us Jews in some different fashion. In my school we had really poor, often barefoot children, whom I occasionally gave my lunch. My father had a very good reputation in Brandys, where we lived, because as a lawyer he helped the poor. Old people remember him to this day.

Zleva stojí můj bratr Viktor, pak z profilu sestra Helena a vedle nich napravo děti Fischlovy z Rokycan, na které si už bohužel nepamatuji.

Před válkou jsem byl ještě malý, takže jsem nepřemýšlel nad tím, jestli nás, Židy, vnímají lidé nějak hůř. Do třídy se mnou chodily úplně chudé, často bosé děti, kterým jsem občas dával svačinu. Tatínek měl v Brandýse, kde jsme žili, velice dobrou pověst, protože jako advokát pomáhal chudým. Dodnes na něj pamětníci vzpomínají.

I'm sitting on the right with a jackdaw on my head, and beside me is my brother Viktor. Brandys nad Labem, 1938.

Nalevo sedím já s kavkou na hlavě a vedle mě můj bratr Viktor. Brandýs nad Labem , 1938.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Viera Slesingerova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1939
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Viera lesingerová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1939
TAZATEL:	Pavla Neuner

This picture was taken in Prague on the terrace of our apartment in Horni Stromky Street, where we are taking a sunbath. I am in the striped clothes, my mom is standing behind me. Next to me is Marie, my dad´s cousin's daughter. The picture was taken by Marie´s husband.

Tato fotografie byla pořízena na terase našeho bytu v Praze v ulici Horní Stromky. Opalovaly jsme se tam. Já jsem sedící dívka v pruhovaném oblečení, moje matka stojí za mnou, a vedle mě je Marie, dcera bratrance mého otce. Fotografoval nás její manžel.

My mother, Helena Pollakova, sitting in our living room. Zilina, 1935.

Obrázek mojí maminky Heleny Pollakové sedící v našem obývacím pokoji. Žilina, 1935.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Dagmar Lieblova
PHOTO TAKEN IN:	Cimelice
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Dagmar Lieblová
MÍSTO VZNIKU:	Čimelice
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is my grandparents´ home in Cimelice. My grandpa is standing on the right, the woman sitting is my grandmother and the woman standing on the left is their daughter Ruzena.

I can't remember my grandmother or grandfather on my father's side too well, as I never spent much time with them, even though we used to visit them twice a year in Cimelice, a small town near Pisek. Both my grandparents died before the deportations began – grandmother in January 1940, grandfather six weeks later.

Toto je fotografie domu mých prarodičů v Čimelicích. Můj dědeček je ten pán v klobouku, sedící žena je moje babička a paní stojící vlevo je jejich dcera Růžena.

Nepamatuji si babičku a dědečka z otcovy strany příliš dobře, jelikož jsem s nimi nikdy netrávila moc času, i přesto jsme je dvakrát ročně v Čimelicích, malém městě blízko Písku, navštěvovali. Oba moji prarodiče zemřeli předtím, než začala deportace – babička v lednu 1940 a dědeček o šest týdnů později.

This is my Aunt Ruzena, and the woman sitting is her sister Marie. The picture was taken in Cimelice.

Toto je fotografie mé tety Růženy a její sestry Marie (sedící žena). Fotografie byla pořízena v Čimelicích.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Michal Maud Beer
PHOTO TAKEN IN:	Gav Jam
YEAR:	1951
INTERVIEWER:	Martin Korcok

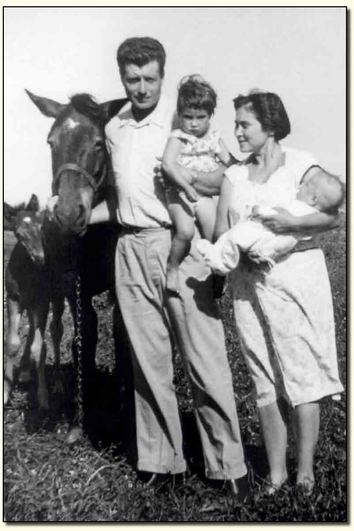
DOTAZOVAN :	Michal Maud Beer
MÍSTO VZNIKU:	Gav Jam
DATUM:	1951
TAZATEL:	Martin Korčok

Here, my husband, Oskar Shimon Beer, and I are sitting in front of the first place we rented together – one room in a two-room apartment in Gav Yam near Haifa. The photo was taken in 1951.

My mother, sister and I emigrated to Israel in 1949. I settled in Ginegar, alone. In the spring of 1950, young men who had come from Czechoslovakia were coming to Ginegar. They lived in the Dorot kibbutz in Negev and wanted to meet Czech girls. That's how I met my husband.

Můj manžel Oskar Simon Beer a já před naším prvním společným pronajatým obydlím – jeden pokoj v dvoupokojovém bytě – v Gav Jamu u Haify. Fotografie vznikla v roce 1951.

Se sestrou a maminkou jsme emigrovaly do Izraele v roce 1949. Já jsem se usadila v Ginegaru. Na jaře 1950 se v Ginegaru začali objevovat mládenci, kteří přijeli z Československa a byli v kibucu Dorot v Negavu. Chtěli se seznámit s českými děvčaty. Tak jsem se seznámila s manželem.

Our family in Beit Lehem in 1955.

Naše rodina v Beit Lehem v roce 1955.

This photo was taken in Beit Lehem in 1957, and is of our daughter Ednah.

Záběr vznikl v Beit Lehem v roce 1957 a zachytil naší dceru Ednu.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Zuzana Wachtlova
PHOTO TAKEN IN:	Brno
YEAR:	1938
INTERVIEWER:	Zuzana Pastorkova

DOTAZOVAN :	Zuzana Wachtlová
MÍSTO VZNIKU:	Brno
DATUM:	1938
TAZATEL:	Zuzana Pastorková

This picture was taken in the garden of my grandmother Kohnstein, in 1938. On the right you can see my grandmother Hedviga, nee Cohen. Opposite her sits my sister Marketa and in the middle is her first husband Herbert Strauss. My grandmother from my mother's side came from Germany; she was probably born in Potsdam in 1858. Grandmother was a native German speaker and never really mastered the Czech language in her new home.

Záběr vznikl v Brně v zahradě mojí babičky Kohnsteinové v roce 1938. Vpravo sedí babička z matčiny strany Hedviga, rozená Cohen. Naproti je moje sestra Markéta a uprostřed její první manžel Herbert Strauss. Moje babička z matčiny strany se za svobodna jmenovala Hedviga Cohen. Pocházela z Německa, pravděpodobně se narodila v Postupimi v roce 1858. Mluvila perfektně německy, ale v novém domově se nikdy nenaučila pořádně česky.

This is my first photo after the war. Brno, 1945.

Je to moje první fotografie po válce. Brno, 1945.

My husband and I having our civil wedding. Brno, 1946.

S manželem jsme měli civilní svatbu. Brno, 1946.

At home

Doma

INTERVIEWEE:	Bozena Guttmannova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1960s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Božena Guttmannová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	60. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

Here I am with my son Tomas. He might be around eight or nine, because the photo was taken at a time when we were already alone.

My husband emigrated with my younger son Ales via France to America, where his sister Elizabeth lived. The piano was in our apartment, a girlfriend of mine who had emigrated had left it there. My mother used to play the piano, but I don't know how to play – I don't have an ear for music.

Na této fotografii jsem se synem Tomášem. Synovi tu může být tak osm, devět let, protože ta fotka pochází z doby, kdy jsme již byli sami.

Můj muž s naším mladším synem Alešem totiž v padesátém devátém roce emigroval přes Francii do Ameriky za svou sestrou Elizabeth Frieder. Ten klavír byl u nás v bytě. Nechala ho tady přítelkyně, která emigrovala. My jsme před válkou měli doma pianino, moje maminka hrála. Já hrát neumím, nemám hudební sluch.

These are my parents, Stella Polakova and Ladislav Polak, with me and my sister Jana. The photo was taken in Prague in 1937.

Na téhle fotografii jsou moje rodiče, Stella Poláková a Ladislav Polák, se mnou a s mojí sestrou Janou. Fotografie vznikla v Praze v roce 1937.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Ota Gubic
PHOTO TAKEN IN:	Karlsbad
YEAR:	1960s
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

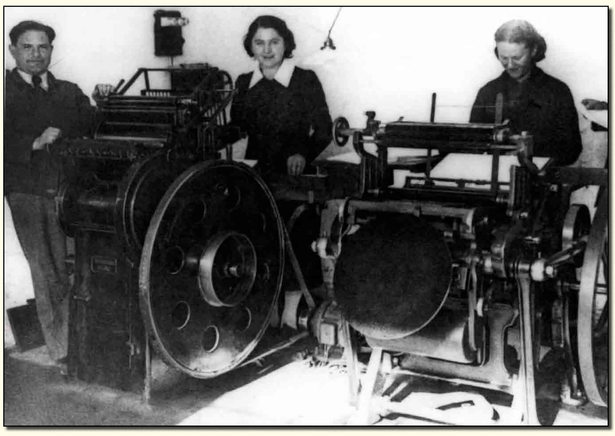
DOTAZOVAN :	Ota Gubič
MÍSTO VZNIKU:	Karlovy Vary
DATUM:	60. léta 20. století
TAZATEL:	Barbora Pokreis

That's me on the left, working. The photo was taken in the 1960s in the Straz print shop in Karlovy Vary.

After being an apprentice in Budapest, my father opened the first printing shop in Prievidza in 1899. In 1917 the Kohn family opened a printing house. In 1939 the Patria printing house was created by the merging of the two. After World War Two, I started working at the Patria printing house as a typesetter. I had this childhood dream that I would study typography in Leipzig, because Leipzig was the biggest typographic center in Europe back then.

První zleva jsem já při práci. Záběr byl pořízen v šedesátých letech dvacátého století v tiskárně Stráž v Karlových Varech.

Otec se vyučil knihtiskařem v Budapešti. V roce 1899 otevřel první tiskárnu v Prievidzi. V roce 1917 přibyla ve městě tiskárna majitele Kohna. V roce 1939 vznikla spojením obou tiskáren tiskárna Patria. Po druhé světové válce jsem nastoupil do tiskárny jako sazeč. Měl jsem dětský sen, jako sazeč jsem chtěl studovat typografii v Lipsku, protože Lipsko bylo největší typografickou velmocí v Evropě.

Here you can see the employees and the equipment of the Patria printing house in Prievidza.

Na záběru je vidět personál a zařízení tiskárny Patria v Prievidzi.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Jiri Franek
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1970s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Jiří Franěk
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	70. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Gre□ová

In 1966, I was assigned to lecture on Soviet literature in Germany. I didn´t want to emigrate but I lectured in Tübingen. In 1970 the government wrote a letter from the CSSR, that I have to decide if I return immediately. Otherwise, I would be considered an emigrant, so I guess it was my free choice that we returned.

Immediately they threw me out of the Faculty and expelled me from the Party as well. The official text said: 'Associate Professor Franek comes from a rich Jewish family from Prague.' That was the worst thing you could be even though we hadn't been rich and I wasn't born in Prague. Still, 'rich Jewish family from Prague' sounds better. I ended up working for the railway.

Odešel jsem do Německa roku 1966, neboť na univerzitě hledali přednášejícího takzvané sovětské literatury. Učil jsem na Tübingenské univerzitě. V roce 1970 mi však z ČSSR napsali, abych se rozhodl: buď se neprodleně vrátím, nebo budu v opačném případě považován za emigranta. Považuji tedy za své svobodné rozhodnutí, že jsme se s rodinou vrátili.

Bezprostředně po návratu jsem byl vyhozen z fakulty i ze Strany. V mém posudku stálo: „Docent Franěk pochází z bohaté pražské židovské rodiny". Tehdy to bylo to nejhorší, co mohli napsat. Nebyli jsme přitom vůbec majetní, ani jsme nepocházeli z Prahy. Ovšem „bohatá pražská židovská rodina" posloužilo svému účelu lépe. Skončil jsem jako signalista na dráze.

During the graduation ceremony at Charles University, shortly before they expelled me from the faculty. I am the first from the left.

Tato fotografie je z promoce na Karlově Univerzitě pořízena krátce předtím než mě vyhodili z fakulty. Sedím první zleva.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Asaf Auerbach
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1947
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Asaf Auerbach
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1947
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

When I graduated in 1947, we had to go do brigade work all summer vacation so that they'd accept us into university. It may be true that some of my classmates didn't go and they accepted them anyway…but I participated faithfully. We gathered hay and similar things – whatever was possible – in the summer. Here I am pictured by a friend, an enthusiastic photographer, upon my return at the train station.

Když jsem ve čtyřicátém sedmém roce odmaturoval, museli jsme jít na celé prázdniny na brigádu, aby nás vzali na vysokou školu. Je sice pravda, že někteří spolužáci nešli, a taky je vzali. Já jsem se poctivě zúčastnil. Dělali jsme sena a takové věci, co se dělají v létě. Takto mě kamarád, náruživý fotograf, vyfotil při zpáteční cestě na nádraží.

This is the last photo of my parents before they left for Terezin in November 1942. Both were killed during the Holocaust.

Toto je poslední fotografie mých rodičů, než odjeli v listopadu 1942 do Terezína. Oba byli zavražděni během holokaustu.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Pavel Fried
PHOTO TAKEN IN:	Prestice
YEAR:	1931
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVAN :	Pavel Fried
MÍSTO VZNIKU:	Přeštice
DATUM:	1931
TAZATEL:	Martin Korčok

My grandfather, Samuel Waldstein, was the owner of this shop in Prestice. Standing in the doorway are my grandparents. That´s the whole family in this picture, with me in the baby carriage.

This was what they called a 'colonial' store. Grandpa sold everything that people in the village needed, for example flour, eggs, spices, coffee, peanuts, petroleum, whips etc. Behind the store was a kitchen with a fireplace where my grandparents usually spent their time waiting for customers. Because I was the youngest of all cousins, they made me go into Grandpa´s store and steal peanuts for them. Grandpa stood there and pretended not to notice.

Můj dědeček Samuel Waldstein vlastnil obchod v Přešticích. Zde moji prarodiče stojí ve dveřích dědečkova obchodu. Na obrázku jsme celá rodina, já jsem v kočárku.

Tomuto typu obchodu se říkalo koloniál. Dědeček prodával všechno možné, co lidé ve vsi mohli potřebovat, jako třeba mouku, vejce, koření, kávu, oříšky, petrolej či biče. Vzadu za krámkem měli prarodiče kuchyň s krbem, kde trávili čas čekáním na zákazníky. Jelikož jsem byl nejmladším z vnoučat, posílaly mě děti do krámku, abych pro ně ukradl nějaké oříšky. Dědeček pokaždé předstíral, že mě nevidí.

This picture was taken in Trebic in 1939 and shows my sister Erika with her girlfriends. Erika is second from right.

Tento snímek je z Třebíče z roku 1939 a zachycuje moji sestru Eriku a její kamarádky. Erika je druhá zprava.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Magdalena Seborova
PHOTO TAKEN IN:	Kokosova
YEAR:	1939
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Magdaléna □eborová
MÍSTO VZNIKU:	Koko□dvá
DATUM:	1939
TAZATEL:	Barbora Pokreis

After their wedding my Grandpa and Grandma Weisz settled down in Vienna, where my mother was born. She had one sister, Hedviga, who died in a concentration camp. During the time of Austria-Hungary, the family moved to Slovakia and settled on a farm in Kokosova, which was part of the municipality of Tesare. Like most women back then, my grandmother was a housewife. My grandparents belonged to the more well-to-do class of the population. During the First Republic, being a farm superintendent was like being a head physician at a hospital. The photos shows harvest time in Kokosova.

Prarodiče Weiszovi se po svatbě usadili ve Vídni. Moje matka se tam i narodila. Maminka měla ještě jednu sestru Hedvigu, která zahynula v koncentračním táboře. Ještě v době Rakouska-Uherska odešli žít na Slovensko. Usadili se na statku v Kokošové. Kokošová byla přidělená k obci Tesáre. Na snímku jsou vidět žně v Kokošové.

Prarodiče patřili mezi zámožnější vrstvu obyvatelstva. Děda byl správcem statku a babička byla, jako v té době většina žen, v domácnosti. Být správcem statku za první republiky bylo asi jako dnes být primářem nemocnice.

Here you can see my grandfather (first from left) Julius Weisz. The picture was taken in 1939 on the farm in Kokosova.

Pán vlevo je můj dědeček Július Weisz při žních v Kokošovej v roce 1939.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Tomas Kraus
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1947
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Tomá Kraus
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1947
TAZATEL:	Dagmar Gre ová

My father, Frantisek Robert Kraus, worked as a radio commentator. After the war he started working for the Czech News Agency (CTK) and for Czechoslovak Radio, where he became the founder and head of the shortwave foreign broadcast department. He also worked there as an announcer in English, French and German, and as the commentator on Central Europe.

Tatínek (František Robert Kraus) působil jako hlasatel v rozhlase. Po válce totiž nastoupil zpět do České tiskové kanceláře a do Československého rozhlasu, kde se stal zakladatelem a vedoucím krátkovlnného zahraničního vysílání. Působil zde také jako hlasatel v anglické, francouzské a německé redakci a komentátor pro střední Evropu.

A photo of my parents. Prague, 1939.

Svatební fotografie mých rodičů. Praha, 1939.

My father during an autograph session for the novel 'Promenena zeme' ('The Changed Land') in Prague in 1960.

Na tomto snimku je otec zachycen pri autogramiade druheho vydani romanu "Proměněná země" v Praze v roce 1960.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Ladislav Porjes
PHOTO TAKEN IN:	Leipzig
YEAR:	1967
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Ladislav Porjes
MÍSTO VZNIKU:	Lipsko
DATUM:	1967
TAZATEL:	Dagmar Gre□ová

Here I am interviewing Walter Ulbricht (on the right) at the Leipzig Trade Fair.

They held the usual banal press conferences, where East Germany was boasting of its successes in all fields. Not exactly the most interesting visitors were walking around. Then suddenly one of the members of the Czechoslovak delegation told me in confidence that our pavilion will be visited by the Prime Minister Walter Ulbricht, the head of the East German state of "workers and peasants".

Na tomto snímku jsem zachycen (vlevo v popředí) při rozhovoru s Walterem Ulbrichtem (vpravo v popředí) na Lipském veletrhu.

Probíhaly zde celkem banální tiskové konference, na kterých se NDR chlubila svýmiúspěchy navšechpolích. Procházely se zde ne zrovna zajímavé návštěvy – ovšem jen do chvíle kdy mi jeden z činitelů Československé expozice důvěrně sdělil, že do našeho pavilonu zavítá ministerský předseda Walter Ulbricht, nejvyšší šéf východoněmeckého státu „dělníků a rolníků".

In this photograph I'm at a press conference with the West German Chancellor Willy Brandt (second from left) in 1967.

Na této fotografii jsem zachycen na tiskové konferenci se spolkovým kancléřem NSR Willy Brandtem (druhý zleva) v roce 1967.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Ludmila Rutarova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1923
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Ludmila Rutarová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1923
TAZATEL:	Dagmar Gre□ová

In this picture from 1923, our family is in front of our shop. Sitting in the baby carriage is my brother Pepik, I'm the little girl standing next to it, and holding the baby carriage is our servant Helena.

My parents had a grocery store where they sold various goods: fruit, vegetables, baked goods, butter, eggs, milk, coffee, tea, sugar, sometimes even chicken and goose. I didn't like being in the store too much because I had to help!

Na tomto snímku z roku 1932 je naše rodina před naším obchodem. Zprava ve veřejích stojí tatínek, vedle něho maminka. V kočárku sedí můj bratr Pepík, já stojím jako malé děvčátko vedle kočárku a kočár přidržuje služka Helena.

Rodiče měli koloniál, kde prodávali různé zboží: ovoce, zeleninu, pečivo, máslo, vejce, mléko, kávu, čaj, cukr, někdy i slepice a husy. Já jsem to v obchodě neměla moc ráda, protože jsem musela pomáhat!

My father, Alfred Weiner, in the 1930s. He was killed in Auschwitz in 1944.

Na tomto snímku z 30. let 20 století je můj tatínek Alfred Weiner. Byl zavražděn v Osvětimi v roce 1944.

At work

V práci

INTERVIEWEE:	Ruth Goetzova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1930s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Ruth Goetzová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	30. léta 20. století
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is how my grandfather looked every day from 5:30 in the morning to 5:00 in the afternoon, when he ran his factory.

He and my grandmother started from scratch and gradually worked their way up, until my grandfather opened a cap and hat factory. The company had an English name, ERKA CAP. The name ERKA came from the initials of grandfather's son Rudolf Krauskopf. The factory itself had around 200 employees. I remember that we even had the honor of sewing caps for President Masaryk.

Tato fotografie byla zachycena v továrně mého dědečka. Takto můj dědeček vypadal každý den od 5:30 ráno do 17 hodin odpoledne.

S babičkou začali od nuly a postupně se vypracovali. Dědeček otevřel továrnu na klobouky a čepice. Podnik měl anglický název – ERKA CAP. ERKA byla značka pocházející z iniciál dědečkova syna Rudolfa Krauskopfa. V továrně pracovalo 200 zaměstnanců. Pamatuji se, že jsme dokonce měli tu čest šít čepice pro prezidenta Masaryka.

I am standing on the left. The picture is from the Clothing Cooperative, where I worked. Prague, 1949

Tato fotografie pochází z Prahy roku 1949. Stojím první zleva. Je to fotografie z oděvní společnosti, kde jsem pracovala.

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Asaf Auerbach
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1921
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Asaf Auerbach
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1921
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

My parents met through the Zionist movement. This photograph was taken on one farm where they and other Zionists were preparing for aliyah to Palestine. My mother is in the foreground. The purpose of their stay there was to learn agricultural work and Ivrit. They left for Palestine in 1922 and founded the Bet Alfa kibbutz, populated primarily by settlers from Czechoslovakia and partly from Germany. My parents stayed in Palestine until 1930. My older brother Ruben and I were born there. Our parents probably didn't plan to return to Czechoslovakia, I don't know why they decided for it.

Moji rodiče se seznámili v sionistickém hnutí. Tato fotografie byla pořízena na jednom zemědělském statku, kde se oni a další sionisté připravovali na aliji do Palestiny. Maminka je ta osoba v popředí. Smyslem pobytu zde bylo naučit se zemědělským pracím a ivrit a snad i nějaké jiné věci. Do Palestiny odjeli ve dvaadvacátém roce a založili tam kibuc Bet Alfa, osídlen především osadníky z Československa a z části z Německa. Rodiče zůstali v Palestině až do třicátého roku. Narodili jsme se zde já i můj starší bratr Ruben. Návrat do Československa rodiče pravděpodobně neplánovali, proč se k němu rozhodli, nevím.

Kibbutz nursery school. My brother Ruben is standing to the right of the teacher.

Fotografie dětí z mateřské školky kibucu. Je na ní můj bratr Ruben, stojí napravo od vychovatelky.

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Pavel Fried
PHOTO TAKEN IN:	Trebic
YEAR:	1947
INTERVIEWER:	Martin Korcok

This picture, taken around 1947, shows the unveiling of a memorial for Jews from Trebic who died during World War II. My father, Viktor Fried, organized the fundraising for this monument. Out of 297 members of the Jewish community that existed in the town before 1939, only nine remained.
The man sitting in the middle is Dr. Richard Feder, provincial rabbi – chief rabbi of the Czechoslovak Republic. He was chief rabbi until his death.

DOTAZOVAN :	Pavel Fried
MÍSTO VZNIKU:	Třebíč
DATUM:	1947
TAZATEL:	Martin Korčok

Záběr byl zhotovený při příležitosti odhalení památníku obětem holokaustu v Třebíči. Sbírku na zhotovení památníku zorganizoval můj otec, Viktor Fried. Z 297 členné židovské komunity, která byla ve městě před rokem 1939, nás zůstalo jenom devět. Fotografie pochází přibližně z roku 1947. Pán sedící uprostřed je doktor Richard Feder, vrchní rabín Československé republiky. Funkci vrchního rabína zastával až do své smrti.

During our vacation in Israel in 2004. The trip was organized by the Jewish community of Brno.

Fotografie byla pořízena v Izraeli v roce 2004 během naší dovolené, kterou organizovala Židovská obec v Brně.

Community life

Komunitní život

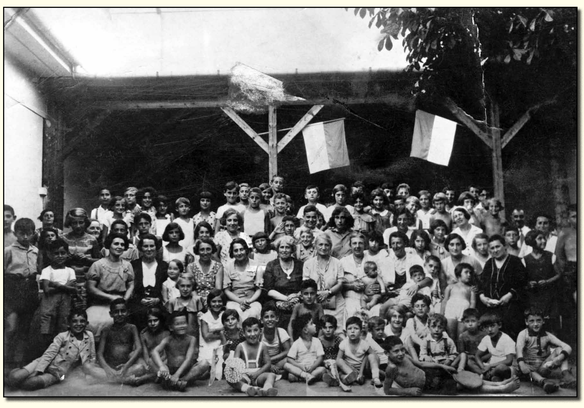

INTERVIEWEE:	Antonie Militka
PHOTO TAKEN IN:	Brno
YEAR:	1935
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Antonie Militká
MÍSTO VZNIKU:	Brno
DATUM:	1935
TAZATEL:	Barbora Pokreis

This is us during a "farewell to summer" party, during summer camp at the Brno Maccabi. When the summer was drawing to a close, the camp organized a celebration with singing and dancing. The party and its entertainment program took all month to prepare. The parents and relatives acted in it as well. While the children would spend the day at the Maccabi camp, they didn't stay overnight. We used to go to Maccabi on a streetcar rented by the Jewish Community.

Fotografie zachycuje rozloučení s létem během tábora na Makkabi v Brně. Když se léto schylovalo ke konci, uspořádávaly se slavnosti, kde se zpívalo a tancovalo. Slavnost se připravovala celý měsíc. Přišli i rodiče a příbuzní dětí, které tam vystupovaly. Na makkabi docházely děti každý den. Jezdilo se tramvají, kterou si pronajala židovská obec. Po příchodu je čekala perfektní snídaně. Po snídani si hrály a učily se v různých kroužcích, které vedli učitelé a studenti dobrovolníci.

Maccabi participants in Brno.

Fotografie návštěvníků tábora Makkabi v Brně.

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Michaela Vidlakova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1948
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Michaela Vidláková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1948
TAZATEL:	Pavla Neuner

This was taken at the Israeli Embassy in Prague. I'm the second from the right. The first person to work for the Israeli Embassy in Prague was my mother, who taught the first Ambassador to speak Czech and worked there as a translator. But after some time she left, because it was too much for her to work at the Embassy, care for me and run the house. I also think she missed teaching. My father knew English, German and Hebrew. About two months after my mother got her job at the Embassy, he also started working there, as a phone operator.

Tato fotografie pochází z Izraelské ambasády. Já jsem druhá osoba zprava. První, kdo vlastně začal pracovat na Izraelské ambasádě, byla moje maminka, která učila ambasadora česky a také zde působila jako překladatelka. Po nějaké době ale odešla, protože pro ni bylo příliš náročné pracovat na ambasádě, starat se o mě a o domácnost. Také si myslím, že jí chybělo vyučování. Můj tatínek uměl dobře německy, anglicky a zejména hebrejsky. Asi dva měsíce po mamince také začal pracovat na ambasádě jako telefonní operátor.

My son during Chanukka celebrations in 1967.

Tato fotografie je z roku 1967 a je na ní můj syn během oslav Chanuky.

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Pavel Werner
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1947
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Pavel Werner
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1947
TAZATEL:	Dagmar Gre□ová

This photo was taken at the Jewish orphanage at 25 Belgicka St., set up after the war. Thus I lived for one year in a Jewish residence. I worked as a librarian and attended a one-year educational course.
None of the people who lived there then remained in our country. They emigrated and live on all possible continents. Some of them weren't even from the Czech Republic, but from Slovakia, Hungary and Ruthenia.

Tato fotografie pochází ze židovského sirotčince v Belgické ulici 25, kde po válce zřídili Domov pro židovské sirotky. Rok jsem tedy bydlel v židovském internátu. Dělal jsem tam knihovníka, vedl knihovnu a chodil jsem do takzvaného jednoročního kurzu, což byla prodloužená škola. Z lidí, kteří tam tehdy bydleli, už dnes nikdo v Čechách nežije, emigrovali a žijí po všech možných světadílech. Někteří z nich ani nebyli z Čech, byli z různých zemí, ze Slovenska, Maďarska, Podkarpatské Rusi.

I'm (on the right) with my friend, in the park in Pardubice.

Na snímku jsem já (vpravo) s kamarádem, v parku v Pardubicích.

Centropa

www.centropa.org
www.centropastudent.org

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Ota Gubic
PHOTO TAKEN IN:	Prievidza
YEAR:	1932
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Ota Gubič
MÍSTO VZNIKU:	Prievidza
DATUM:	1932
TAZATEL:	Barbora Pokreis

Here I am in the center, with my classmates. From the time I was little, I was very sports-oriented. I used to attend Maccabi in Prievidza, and was also a very good volleyball player. The Prievidza Maccabi had about 20 – 25 members and was focused mainly on physical education. Boys and girls attended separately. The Maccabi had some space at the Jewish elementary school. We didn't have our own gym; we used to rent a room at the Prievidza high school and practiced twice or three times a week, always in the evening.

Na fotografii jsem já (uprostřed) a moji spolužáci. Od malinka jsem byl sportovně založený. Chodil jsem do Makkabi v Previdzi a byl jsem velmi dobrým volejbalistou. Makkabi v Prievidzi mělo asi 20 – 25 členů. Zaměřené bylo hlavně na tělovýchovu. Zvlášť tam chodila děvčata a zvlášť chlapci. Makkabi sídlilo v židovské základní škole. Samostatnou tělocvičnu jsme neměli, pronajímaly se prostory gymnázia v Prievidzi. Cvičení se konala dvě – tři do týdne vždy po večerech.

Girls from the Prievidza Maccabi, 1920s.

Děvčata z klubu Makkabi Prievidza, 20. léta 20. století.

Members of the Maccabi sports club in Prievidza, 1930s.

Cvičenci sportovního klubu Makkabi v Prievidzi, 30. léta 20. století.

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Bedriska Felixova
PHOTO TAKEN IN:	Terezin
YEAR:	2004
INTERVIEWER:	Zuzana Pastorkova

DOTAZOVAN :	Bedřiška Felixová
MÍSTO VZNIKU:	Terezín
DATUM:	2004
TAZATEL:	Zuzana Pastorková

Here we visited Terezin on the occasion of the 59th anniversary of the liberation of the former Terezin Ghetto. I am standing on the right. Each year we remember the liberation of the Terezin concentration camp, and many Jews and non-Jews meet together. The survivors walk through the entire ghetto remembering the hard times they went through.

In 1942 I was put on a transport to Terezin along with my parents, my grandmother and her siblings.

Fotografie vznikla při příležitosti 59. výročí osvobození ghetta Terezín. Stojím vpravo. Osvobození tábora v Terezíně si připomínáme každý rok. Pravidelně se při této příležitosti sejde mnoho Židů i nežidů. Pamětníci procházejí celým areálem, vzpomínají na těžké časy a vyprávějí o nedůstojných podmínkách, v jakých tu vězni žili.

V roce 1942 jsem se dostala spolu s rodiči, babičkou z otcovy strany a jejími sourozenci do transportu, který směřoval do Terezína.

This is my grandmother Jana Burgmann, in Brno in 1939. Grandmother died in the Terezin Ghetto in 1943.

Tato fotografie vznikla v Brně roku 1939. Je na ní moje babička Jana Burgmann. Babička zemřela v Terezíně v roce 1943.

Community life

Komunitní život

INTERVIEWEE:	Ernest Galpert
PHOTO TAKEN IN:	Mukachevo
YEAR:	1927
INTERVIEWER:	Ella Levitskaya

DOTAZOVAN :	Ernest Galpert
MÍSTO VZNIKU:	Mukačevo
DATUM:	1927
TAZATEL:	Ella Levitská

This is our family, from left to right: Me, my mother Perl Galpert, nee Kalush; my older sister Olga Weinstein, nee Galpert; my father Eshye Galpert; and my younger sister Yona Stein, nee Galpert.

My father, Eshye Galpert, was a Hasid and dressed accordingly. He wore his long black caftan and a black kippah, and a black hat, and on holidays a streimel. He had a big beard and payes. My mother wore a wig and dark gowns. Our family only spoke Yiddish at home, but we children, spoke fluent Czech and studied in a Czech school.

Toto je moje rodina. Zleva doprava: já, moje maminka Perl Galpertová (rozená Kalushová), má starší sestra Olga Weinsteinová (rozená Galpertová), můj otec Ešje Galpert, má mladší sestra Jona Steinová (rozená Galpertová).

Můj otec Ešje Galpert byl chasidem a podle toho se také oblékal. Nosil dlouhý černý kaftan s černou kipou, o svátcích pak černý klobouk a štrejml. Pěstoval si dlouhý plnovous a pejzy. Maminka nosila paruku a tmavý oděv. Hovořili jsme doma výhradně jidiš. My děti jsme uměli navíc i plynně česky a navštěvovaly jsme českou školu.

During the funeral of Rabbi Chaim Spira. The photo was taken in Mukachevo in 1937.

Tato fotografie je z pohřbu rabína Chaima Spiry. Snímek je z roku 1937 a byl pořízen v Mukačevu.

Holocaust

INTERVIEWEE:	Anna Hyndrakova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1941
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Anna Hyndráková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1941
TAZATEL:	Pavla Neuner

My sister Gertruda married Frantisek Kowanitz, who was Jewish. Frantisek was born in 1916; he was a very distant relative. He worked as a chief clerk and worked in the coal industry. By the time I met him he was no longer allowed to work. Immediately after their wedding, Frantisek was sent to a forced labor camp in Lipa and then to Terezin. My sister went to Terezin in December 1941. Both of them perished. Frantisek was killed during the death march in 1945 and my sister was killed in Auschwitz in 1944.

Moje sestra Gertruda si vzala za muže Žida Františka Kowanitze. František se narodil v roce 1916, byl vzdáleným příbuzným. Pracoval jako vedoucí úředník a měl něco dočinění s obchodem s uhlím. Když jsem se s ním setkala, měl už zakázáno věnovat se svému zaměstnání. Ihned po svatbě byl František poslán do pracovního tábora v Lípě a poté do Terezína. Moje sestra odešla do Terezína v prosinci 1941. Oba zahynuli. František byl zabit během pochodu smrti v roce 1945 a má sestra byla zabita v Osvětimi roku 1944.

My dad, Pavel Kovanic. Prague, 1941. He was killed in Auschwitz in June 1944.

Můj tatínek Pavel Kovanic v Praze 1941. Byl zabit v Osvětimi v červnu 1944.

Holocaust

INTERVIEWEE:	Herta Coufalova
PHOTO TAKEN IN:	Trebic
YEAR:	1925
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

The Gestapo arrested my father in 1941 and took him away to Jihlava. We never saw him again. We never found out the reason for his arrest. I think that our neighbour, who worked for the police, denounced him. He was at our place twice during house searches by the Gestapo. Later we found out that my father was killed in Auschwitz. In October of 1941 the Gestapo summoned my mother as well. That was the last time that I saw her. After keeping her in prison for months, they sent her to Ravensbrück.

DOTAZOVAN :	Herta Coufalová
MÍSTO VZNIKU:	Třebíč
DATUM:	1925
TAZATEL:	Barbora Pokreis

Otce zatklo gestapo v srpnu 1941 a odvezli ho do Jihlavy. Víc jsme ho už neviděli. Nikdy jsme se nedozvěděli příčinu jeho zatčení. Já si myslím, že to bylo na udání našeho souseda, který pracoval na kriminální policii. Byl u nás dvakrát v průběhu prohlídky domu gestapem. V prosinci 1941 jsme dostali telegram, ve kterém stálo: Ihr Ehemann ist im Konzentrationslager Auschwitz verstorben (Váš manžel zemřel v koncentračním táboře Auschwitz). V říjnu předvolalo gestapo i maminku. Bylo to naposledy, kdy jsem ji viděla. Z Jihlavy ji poslali rovnou do Ravensbrücku.

My brother Harry Glasner and me, in the 1930's. My brother was killed in Auschwitz in 1944.

Já a můj bratr Harry Glasner ve 30. letech 20. století. Harry byl zavražděný v koncentračním táboře Auschwitz v roce 1944.

Holocaust

INTERVIEWEE:	Chava Pressburger
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1942
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

This is a picture of my class at the Jewish elementary school in Prague. It was the last school year, 1941/1942, before we had to leave the school because of our Jewish origin. You can see that we all have a Yellow star on our clothes. I'm in the second row from the top, the fourth from left.

DOTAZOVAN :	Chava Pressburger
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1942
TAZATEL:	Pavla Neuner

Toto je fotografie mé třídy v židovské základní škole v Praze. Byl to poslední školní rok 1941/1942, předtím než jsme museli školu opustit kvůli našemu židovskému původu. Můžete vidět, že máme všichni na našem oblečení židovskou hvězdu. Já jsem v druhé řadě od shora, čtvrtá zleva.

My brother Petr Ginz in Prague in 1931. Petr was killed in Auschwitz in 1944.

Můj bratr Petr Ginz v Praze roku 1931. Petr byl zabit v Osvětimi v roce 1944.

This is a picture of my brother Petr and me. It was taken in Prague in 1935.

Toto je fotografie mě a mého bratra Petra. Byla pořízena v Praze roku 1935.

Holocaust

INTERVIEWEE:	Ruth Halova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1930s
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

This is my father's brother Maximilian Adler. After our father died, Uncle Max became our guardian. He was a professor of Latin and Greek at Charles University in Prague and generally regarded as a major scientific authority of his time. It was he who decided that we weren't going to attend German instead of Czech schools. His logic was clear – in German institutions anti-Semitism would be much stronger than in Czech ones, and for us it would be best to cope with it as early as possible. Uncle Max perished during the war.

DOTAZOVAN :	Ruth Hálová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	30. léta 20. století
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

Toto je fotografie bratra mého otce Maxmiliana Adlera. Poté co náš otec zemřel se stal strýček Max naším opatrovníkem. Byl profesorem latiny a řečtiny na Karlově univerzitě v Praze. Byl považován za hlavní vědeckou autoritu svého času. Byl to právě on, kdo rozhodl, že nebudeme navštěvovat české školy, nýbrž německé. Jeho logika byla jasná – v německých institucích byl antisemitismus mnohem silnější než v českých a pro nás bylo mnohem lepší se s tímto přístupem setkat co nejdříve. Strýček Max zemřel během války.

My mother Zdenka Kohnova survived the holocaust in the Terezin Ghetto.

Má matka Zdenka Kohnová přežila holokaust v Terezínském ghettu.

Holocaust

INTERVIEWEE:	Ludmila Rutarova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1941
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Ludmila Rutarová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1941
TAZATEL:	Dagmar Gre□ová

This is my husband's little cousin, Milenka Kohnova. Since she is wearing the Jewish star, the pictures must have been taken sometime in or after 1941, Alas, I wasn't told anything more about her nor about her family. All I know is that she died in Auschwitz.

Na snímku, který vzhledem k židovské hvězdě na klopě musel vzniknout někdy v nebo po roce 1941, je malá sestřenice mého manžela Milenka Kohnová. Nic bližšího o ní ani její rodině z vyprávění bohužel nevím. Vím akorát, že zahynula v Osvětimi.

This is a picture, taken on 28th December 1941, of me and my cousin Inka Weinerova (on the left). We were liberated from Bergen-Belsen.

Na snímku z 28. prosince 1941 jsem se svojí sestřenicí Inkou Weinerovou (vlevo). Obě jsme byly osvobozené v Bergen-Belsen.

Holocaust

INTERVIEWEE:	Ota Gubic
PHOTO TAKEN IN:	Novaky
YEAR:	1942
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

DOTAZOVAN :	Ota Gubič
MÍSTO VZNIKU:	Nováky
DATUM:	1942
TAZATEL:	Barbora Pokreis

My brother arrived at the Novaky camp in 1942. In 1943, after the Battle of Stalingrad, a delegation from the Ministry of the Interior came from Bratislava. They probably came to find out what Jews thought about the solution to the Jewish question. They came up to my brother, and asked, 'What will happen to us after the war?' He didn't answer, but drew a hammer and sickle on the cardboard. 'Well, and what will you do with us?' So my brother answered, 'You'll hang!' Everyone thought that they'd grab my brother and hang him right then, but nothing happened.

V roce 1942 se bratr dostal do nováckého tábora. V roce 1943 po bitvě u Stalingradu přišla do tábora z ministerstva vnitra v Bratislavě delegace. Přišli asi čuchat, co si myslí Židé o řešení židovské otázky. Zeptali se bratra: „Co s vámi bude po vojně?" Neodpověděl jim, ale nakreslil na papundekl srp a kladivo. „No, a co uděláte s námi?" Bratr odpověděl: „Oběsí vás!" Každý si myslel, že bratra seberou a oběsí jeho, ale nestalo se nic.

Up above the Novaky labor camp in the Vtacnik mountains. The picture was taken between 1943 and 1944.

Fotografie vznikla nad pracovním táborem v Novákách na pohoří Vtáčník. Záběr vznikl v letech 1943 – 1944.

Centropa

www.centropa.org
www.centropastudent.org

Holocaust

INTERVIEWEE:	Pavel Werner
PHOTO TAKEN IN:	Pardubice
YEAR:	1942
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Pavel Werner
MÍSTO VZNIKU:	Pardubice
DATUM:	1942
TAZATEL:	Dagmar Grešlová

This is from the time when we had been forced to move from our original apartment to the outskirts of Pardubice. Our new dwelling was a little house that belonged to Mr. Lochmann. I don't recall anyone shunning us because we were a Jewish family. For example, a little non-Jewish girl from the neighborhood (she is on the far right in the photo) used to come and play with us regularly. I'm sitting in the middle and my sister Lenka is beside me. Standing above us is my father, who was killed in Auschwitz in 1944. My sister died in the Terezin Ghetto in 1944.

Tato fotografie pochází z doby, kdy jsme byli nuceni se přestěhovat z našeho původního bytu na periferii Pardubic. Naše nové bydliště byl baráček, který patřil jednomu malému živnostníkovi panu Lochmanovi. Pan Lochman byl velice slušný starší člověk. Nevzpomínám si, že by se od nás někdo odvrátil kvůli tomu, že jsme byli židovská rodina. Například holčička ze sousedství, nežidovka, na fotografii zcela vpravo, si s námi chodívala hrát na zahradu. Já sedím uprostřed, sestra Lenka vedle mě vpravo a nad námi stojí tatínek. Tatínek byl později zavražděn v Osvětimi a Lenka zemřela v ghettu Terezín. Oba v roce 1944.

This photo was taken in 1942 and shows our improvised, secret one-room class of Jewish children in Pardubice.

Tato fotografie vznikla v roce 1942 a zachycuje naši jednotřídku improvizovaného tajného vyučování židovských dětí v Pardubicích.

Centropa

www.centropa.org
www.centropastudent.org

Holocaust

INTERVIEWEE:	Anna Lorencova
PHOTO TAKEN IN:	Shanghai
YEAR:	1941
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Anna Lorencová
MÍSTO VZNIKU:	Šanghaj
DATUM:	1941
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is my father Richard Weinstein's certificate of residence in China.

We had been living in Most but father saw how things were going and we left for Prague in 1938. Dad started to look for ways out of the country, but by 1940 the only option was Shanghai. He went there by train and worked as hard as he could to get us permission to join him. By the time the permission arrived, it was too late. Soon we were taken to Terezin.

Dad worked as a doctor all his life. Many of his patients were children and he was great with them as he joked around, did magic tricks and knew how to amuse them.

Toto je dokument opravňující mého otce Richarda Weinsteina k pobytu v Číně.

Původně jsme žili v Mostě, když však otec viděl, jak se události vyvíjejí, přesídlili jsme roku 1938 do Prahy. Tatínek se začal porozhlížet po možnostech života mimo republiku, jedinou možností, která se nám ve čtyřicátých letech nabízela, byla Šanghaj. Tatínek tam odjel vlakem, na místě pracoval a snažil se, jak nejlépe dovedl, aby nám opatřil povolení ho následovat. Ovšem v době, kdy pro nás povolení získal, bylo už pozdě. Krátce na to jsme byli deportováni do Terezína.

Otec se celý život živil jakožto lékař. Měl mnoho dětských pacientů. S dětmi to skvěle uměl, žertoval a vymýšlel všelijaká kouzla, věděl jak je uklidnit.

My father, Richard Weinstein. Prague, 1930s.

Můj tatínek Richard Weinstein. Fotografie byla pořízena někdy ve 30. letech 20. století v Praze.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Ruth Goetzova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Ruth Goetzová
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Pavla Neuner

This picture of me was taken in the first or second grade of elementary school. Before I started attending school, my governess would take me to French lessons. I spoke fluently, but my grammar wasn't very good. My teacher insisted that I had to learn it, while I insisted that I really spoke French better than anyone in class, so she and I had a conflict. She said that if I didn't learn that grammar, she'd let me fail. I disagreed and said she couldn't do that. Today, unfortunately I can't speak French at all.

Toto je moje fotografie pořízená v první nebo druhé třídě základní školy. Předtím, než jsem začala chodit do školy, mne moje vychovatelka vodila na hodiny francouzštiny. Mluvila jsem plynule, ale moje gramatika nebyla moc dobrá. Moje učitelka trvala na tom, abych se učila právě gramatiku, zatímco já jsem trvala na tom, že jsem nejlepší ze třídy, až mezi námi vznikl konflikt. Nakonec mi řekla, že pokud se nenaučím gramatiku, tak mě vyhodí. Já se tenkrát bránila, že to nemá právo udělat. Dnes už bohužel neumím francouzsky vůbec.

My elementary school in Vysehrad. I am the first from left in second row. The picture was taken around 1930.

Toto je fotografie z mé základní školy na Vyšehradě. Já jsem první zleva v druhé řadě. Fotka byla pořízena začátkem 30. let. 20. století.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Marietta Smolkova
PHOTO TAKEN IN:	Teplice
YEAR:	1934
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Marietta □molková
MÍSTO VZNIKU:	Teplice
DATUM:	1934
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is my sister's high school graduating class in Teplice. We called her Hanne, but her real name was Hannerle (in center). My mother's brother Jan picked this name from the book "Vom Hannerle und ihren Liebhabern" (Of Hannerle and Her Lovers). My uncle knew that my mother was pregnant, but he never saw my sister, because he fought and fell at the Italian Front. In a letter to my mother he wrote that he'd read that book and that Hannerle was a nice name, and they should give it to her.

Toto je, myslím, maturitní třída mé sestry Hannerle (uprostřed) na gymnáziu v Teplicích. Toto jméno vybral maminčin bratr Jan podle knihy „Vom Hannerle und ihrem Liebhabern" (O Haničce a jejích milencích). Strýc věděl, že je maminka těhotná, ale nikdy sestru nespatřil, protože bojoval na italské frontě a padl. V dopise mamince napsal, že četl tuto knihu a že Hannerle je hezké jméno, aby jí ho dali.

My sister is standing in the middle, she worked as a nurse in the Teplice hospital. The photo is from 1952.

Na této fotografii stojí sestra uprostřed, pracovala jako zdravotní sestra v teplické nemocnici. Fotka je z roku 1952.

My sister Hannerle Blochová. Teplice, 1950.

Moje sestra Hannerle Blochová. Teplice, 1950.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Asaf Auerbach
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1938
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Asaf Auerbach
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1938
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

For me, going to school was more or less I had to do. I was never one of those to say that I couldn't wait for September to arrive – not me. Going to school was normal, so I went. My attitude wasn't one of enthusiasm, but neither was it one of repulsion. I took it pragmatically: that this is the way it's got to be, that it's a fact. What did I like? I don't know, it's been so long ago. I really liked math. Writing undoubtedly less so, let alone drawing.

Chození do školy jsem bral jako jakousi samozřejmost. Že bych se nemohl dočkat, až bude konečně prvního září, to teda říct nemůžu. Prostě do školy se chodí, tak se chodí. V mém postoji nebylo nadšení, ale ani odpor. Bral jsem to pragmaticky, že to takto musí být, že je to fakt. Co mě bavilo? Já nevím, to už je tak dávno. Počty jsem měl rád. Psaní už nepochybně méně, natož kreslení.

We're standing in front of home in England in 1939.

Tato fotografie je z roku 1939. Stojíme před naším domem v Anglii.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Henrich Zinger
PHOTO TAKEN IN:	Velikiy Berezny
YEAR:	1930
INTERVIEWER:	Ella Levitskaya

DOTAZOVAN :	Henrich Zinger
MÍSTO VZNIKU:	Velk Berezn
DATUM:	1930
TAZATEL:	Ella Levitskaya

Here I am standing second on the left, with my school friends. Our teacher is sitting in the center. We went back to school after we returned from Czechoslovakia where we had training at the Zborovitz garment factory. Our trip was funded by a Zionist organization.

After finishing my training I began to work at my master's shop. I was a fabric-cutter. My best friend was a non-Jew who worked as a barber in the village. He was a very nice person. We didn't care about nationality then. What mattered was if a person was decent and honest.

Na tomto snímku jsem se svými spolužáky ze školy, stojím druhý zleva. Veprostřed sedí náš učitel. Do školy jsme začali opět chodit po návratu z Československa, kde jsme se zaškolovali v Oděvních závodech Zborovitz. Náš výlet do Československa sponzoroval Sionistický svaz.

Po vyučení jsem pracoval v mistrovské dílně jako střihač látek. Mým nejlepším kamarádem byl vesnický holič. Nebyl Žid. Byl to velice milý člověk. Národnost v našich vztazích nehrála vůbec žádnou roli. Důležité bylo jen, zda byl člověk slušný a poctivý.

This is a picture of me with other teachers (sitting, 1st and 2nd rows at the top). The photo was taken in 1928.

Na této fotografii jsem se svými učiteli (sedící, první a druhá řada navrchu). Snímek pochází z roku 1928.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Eva Duskova
PHOTO TAKEN IN:	Litomysl
YEAR:	1937
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Eva Du□ková
MÍSTO VZNIKU:	Litomy□□
DATUM:	1937
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

This photo of me on my first day of school was most likely taken by my father. I very much looked forward to going to school, I was hungry for knowledge. And I was looking forward to the fact that I'd be going to school with Anita Fisherova. We had known each other since the age of four, because our parents were friends. Back then we insisted on sitting next to each other in school. And in the end we did. Of course, the very next day we were separated because we kept talking. What the teacher was saying wasn't as interesting.

Toto je můj první školní den. Tu fotografii zřejmě dělal tatínek. Já jsem se do školy velice těšila, byla jsem lačná po vědomostech. A těšila jsem se na to, že tam budu chodit s Anitou Fisherovou. Znala jsem se s ní již od čtyř let, protože naši rodiče se přátelili. Dokonce jsme tehdy trvaly na tom, abychom ve škole seděly vedle sebe. A nakonec jsme seděly. Ovšem hned druhý den jsme byly rozsazené pro neposlušnost. My jsme si prostě pouze povídaly. Co říká pan učitel, nebylo tak zajímavé.

This photo was taken in the winter of 1938.

Tato fotografie vznikla v zimě, v roce 1938.

Here I am, with my mother in 1939.

Na této fotografii jsem s maminkou, v roce 1939.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Chava Pressburger
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1936
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Chava Pressburger
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1936
TAZATEL:	Pavla Neuner

Taken in the Jewish elementary school on Jachymova Street in Prague, this picture shows my brother Petr Ginz' second grade classroom. The teacher, in the center, is Stela Bergerova, who later married the famous writer Viktor Fischl (Avigdor Dagan). She was a great teacher and Petr was her favourite pupil. Petr is the second boy on the right from the teacher, the one with the braces.

Petr was born in 1928. He was a talented boy, and when Jews were no longer being accepted at high school, my parents put him in a school named Experimental School, where he excelled until they threw him out.

Petr began to write as a child. He wrote many articles, stories and poems. He was deported to Terezin at the age of fourteen, That´s where he edited "Vedem", a magazine that amazes me until today. He worked on it until the day they took him to Auschwitz, where he was killed.

Židovská obecná škola v Jáchymově ulici v Praze. Na snímku je můj bratr Petr Ginz ve druhé třídě. Učitelka stojící uprostřed je Stela Bergerová, která se později provdala za známého spisovatele Viktora Fischla (Avigdora Dagana). Byla to skvělá kantorka a Petr byl jejím oblíbeným žákem. Petr je ten chlapec s kšandami, druhý napravo od paní učitelky.

Petr se narodil roku 1928. Byl to velmi talentovaný chlapec. Když bylo Židům zakázáno navštěvovat gymnázia, zapsali rodiče Petra do tzv. „Pokusé školy" na Nuslích, kde velmi vynikal až do doby, kdy byl i odtud vyhozen.

Petr začal s psaním už jako dítě. Napsal mnoho článků, povídek i básní. Ve věku čtrnácti let byl deportován do Terezína. Zde vydával Vedem, časopis, který mě dodnes ohromuje. Pracoval na tvorbě až do deportace do Osvětimi, kde byl zavražděn.

My father holding me. Sitting beside us is my brother Petr. Radosovice, summer of 1933.

Tato fotografie byla pořízena v létě roku 1933 v Radošovicích. Tatínek mě na ní drží a vedle nás sedí můj bratr Petr.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Kurt Kotouc
PHOTO TAKEN IN:	Radhost
YEAR:	1940
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Kurt Kotouč
MÍSTO VZNIKU:	Radhošt
DATUM:	1940
TAZATEL:	Pavla Neuner

Mr. Novotny, our teacher in fifth grade at elementary school, often organized trips. In this picture we are standing in front of the panoramic tower in Radhost. The picture was probably taken by Mr. Novotny. I am the first from left in the upper row and my brother Hanus is standing next to me. He was older than me but probably our teacher took him on the trip with us.

Náš učitel v páté třídě základní školy, pan Novotný, pro nás zorganizoval výlet. Na této fotografii stojíme před rozhlednou na Radhošti. Pravděpodobně nás fotografoval pan Novotný. Já jsem první zleva v horní řadě a můj bratr Hanuš stojí vedle mne. Byl starší než já, ale náš pan učitel ho asi vzal na výlet s námi.

My elementary school class in Brno, in 1939.
I am the one in center in the second row.

Má třída na základní škole v Brně v roce 1939. Já stojím uprostřed druhé řady.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Ernest Galpert
PHOTO TAKEN IN:	Mukachevo
YEAR:	1935
INTERVIEWER:	Ella Levitskaya

DOTAZOVAN :	Ernest Galpert
MÍSTO VZNIKU:	Mukačevo
DATUM:	1935
TAZATEL:	Ella Levitska

This is me with my schoolmates near the military barracks in Mukachevo during a meeting with the President of Czechoslovakia, Eduard Benes. I am the one wearing a black coat and a black beret in the first row.

In 1935 Benes became President of Czechoslovakia. After he was elected he visited Mukachevo. There was a meeting in the yard of the military barracks. All the residents of Mukachevo came to the meeting. Our school was also there and the schoolchildren had flags to greet the president. Benes had the same policy regarding the protection of human rights for Jews like his predecessor Masaryk.

Zde jsem se svými spolužáky poblíž armádních budov v Mukačevu při příležitosti setkání s prezidentem Československa Edvardem Benešem. Stojím v první řadě hned zleva, na sobě mám černý kabát a tmavý baret.

V roce 1935 se Edvard Beneš stal prezidentem Československa. Poté, co byl zvolen, navštívil Mukačevo. Shromáždění proběhlo na dvoře kasáren. Všichni obyvatelé Mukačeva se tehdy přišli podívat. Zúčastnila se i celá naše škola, žáci nesli transparenty vítající nového prezidenta. Co se týče lidských práv a přístupu k Židům, pokračoval Beneš v politice svého předchůdce Masaryka.

Our class in the schoolyard.
In the center is our tutor Chaya Moshkovich. I am the first on the right in the first row. The photo was taken in Mukachevo in 1933.

Na této fotografii jsem se svými spolužáky na školním dvoře. Vprostřed stojí naše vychovatelka Chaja Moškovičová. Jsem hned první zprava v první řadě. Snímek je z Mukačeva z roku 1933.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Michaela Vidlakova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1958
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Michaela Vidláková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1958
TAZATEL:	Pavla Neuner

After I had graduated from high school with the best grades, I wanted to study at Charles University´s Faculty of Science. The university made me take an entrance exam, which I passed with straight A's.
A little bit later, however, I received a notification that said, "You passed the exams, but due to the high number of applicants, we were unable to accept you."
But I insisted that I wanted to study biology – and so I graduated in 1960.

Dokončila jsem střední školu. Na mých vysvědčeních byly samé jedničky, takže se čekalo, že budu přijata na univerzitu bez skládání přijímacích zkoušek. To jsem tenkrát ovšem nevěděla, ale i přijímací zkoušky na Přírodovědeckou fakultu Karlovy univerzity jsem složila na jedničku. Ovšem obdržela jsem dopis, v němž stálo: „Složila jste úspěšně přijímací zkoušky, ale vzhledem k vysokému počtu uchazečů nemůžete být přijata". Já opravdu chtěla studovat biologii, nakonec vše dobře dopadlo a roku 1960 jsem promovala.

My first postwar picture, taken in Kamenice.

Moje první poválečná fotografie pořízená v Kamenici.

In school

Ve škole

INTERVIEWEE:	Agi Sofferova
PHOTO TAKEN IN:	Znojmo
YEAR:	1950s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Ági Sofferová
MÍSTO VZNIKU:	Znojmo
DATUM:	50. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

Here I'm on a trip with children from the nursery school. My daughter is walking in front, the first on the left. I did a two-year nursery teachers' course in Boskovice. Back then, they let us study even without having finished high school, because there was a shortage of teachers. The school formed two classes because there was a lot of interest in that course. I did distance studies because in 1954, after I had children, I started working as a foster mother. The course lasted from 1958 to 1960.

Tady jsem na výletě s dětmi ze školky. Vpředu jde jako první vlevo má dcera Věra. V Boskovicích jsem si udělala dvouletý kurz s maturitou pro učitelky mateřské školy. Tenkrát nám umožnili studovat i bez ukončení střední školy, protože měli nedostatek kantorů. Udělali dvě třídy, protože o ten kurz byl velký zájem. Studovala jsem ho dálkově. V roce 1954 poté, co jsem měla děti, jsem totiž ve Znojmě nastoupila do práce jako pěstounka. A v roce 1958 až 1960 byl ten kurz.

From right to left, my daughter Ruzenka, me, my husband, my daughter Verka, and Grandpa Hynek, my husband's father.

Úplně vlevo je má dcera Růženka, vedle jsem já, manžel, dcera Věrka a děda Hynek, manželův otec. Focené ve Znojmě.

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Hela Kovanicova
PHOTO TAKEN IN:	Krkonose
YEAR:	1930s
INTERVIEWER:	Terezie Holmerova

DOTAZOVAN :	Hela Kovanicová
MÍSTO VZNIKU:	Krkonose
DATUM:	30. léta 20. století
TAZATEL:	Terezie Holmerová

This photo was taken in the Krkonose (The Giant Mountains) in the 1930s, where we vacationed with our family and friends. I was probably around 12 years old. We're standing in front of the Petrovka chalet, or Peterbaude, where we had gone for a walk – I am the third from left.

Tato fotografie byla pořízena v třicátých letech minulého století v Krkonoších, kde jsme byli s rodinou a přáteli na dovolené. Mohlo mi být asi 12 let. Stojíme před Petrovkou, horskou boudou, kam jsme si vyrazili na vycházku. Já jsem třetí zleva.

This photo from the 1920s shows my mother, Olga Munkova (nee Nachodova), at the German Baltic Sea, on Rugia Island (Rügen), where my parents used to go on vacation with their friends and Aunt Elsa Edererova before I was born.

Na této fotografii z dvacátých let minulého století je moje matka, Olga Munková (rozená Náchodová), u Baltského moře v Německu, na ostrově Rujána, kam moji rodiče jezdívali v dobách před mým narozením na dovolenou se svými přáteli a tetou Elsou Edererovou.

Centropa

www.centropa.org
www.centropastudent.org

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Michal Maud Beer
PHOTO TAKEN IN:	Prostejov
YEAR:	1930
INTERVIEWER:	Martin Korcok

DOTAZOVAN :	Michal Maud Beer
MÍSTO VZNIKU:	Prostějov
DATUM:	1930
TAZATEL:	Martin Korčok

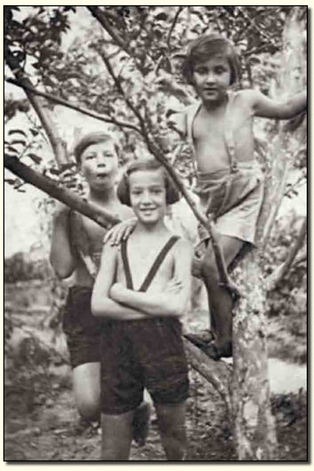
I was born in 1929 in Prostejov, which used to be called 'The Jerusalem of Hana.' Like in many European cities, there were 'Jewish streets' in the center of town, which shows that our people have lived in the town since its beginnings. From early childhood I was aware that we were Jews, even though my family wasn't religious. My parents were Zionists. At the girls' elementary school, I was the only Jewish girl in my class. Our teacher in first grade, Mrs. Tihelkova, was probably taken aback when she asked me what I wanted to be. I replied 'A gardener in Palestine.'

Narodila jsem se v Prostějově roku 1929. Toto město se nazývalo Jeruzalém na Hané. V centru města byly židovské ulice, tak jak tomu je v mnohých evropských městech, čili je to známka toho, že v tomto městě lidé žijí od jeho samých začátků. Toho, že jsme Židé, jsem si byla vědoma od útlého dětství, i přesto že naše rodina nebyla pobožná. Moji rodiče byli sionisté a já byla jediné židovské děvče na dívčí základní škole. Naše učitelka v první třídě, paní Tihelková, byla patrně vcelku zaskočena, když jsem na její otázku, čím chci jednou být, odpověděla: „zahradnicí v Palestině."

This is a photo of me as a little girl. Prostejov, 1933.

Zde jsem zachycena jako holčička. Prostějov, 1933.

From the left, my cousins Hans and Ruth. I am standing "in" the tree. Hans died in Auschwitz.

Zleva bratranec Hans a sestřenice Ruth. Na stromě jsem já. Hans zahynul v koncentračním táboře Osvětim.

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Zuzana Minacova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1940s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Zuzana Mináčová
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	40. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Gre□lová

This is me with my father, Dezider Silberstein. My father wanted to become a farmer, but his brother, Uncle Filip, was a bad student, so their parents decided that he would run the farm, and because my father was a very good student, his parents sent him to school. He studied medicine and became a doctor. My father liked to play various jokes; life with him was one big laugh. Unfortunately, after Slovakia became a separate state in March, life was no longer very much fun. After the war my father returned to his medical practice.

Na této fotografii jsem zachycena se svým otcem Deziderem Silbersteinem. Tatínek se chtěl stát statkářem a jeho bratr Filip měl jít studovat. Ale strýček Filip se učil špatně, tak se rodiče rozhodli, že bude obhospodařovat statek. A protože můj tatínek se naopak učil velmi dobře, tak ho rodiče dali studoval, ačkoli on by raději statkařil. Zapsal se na medicínu a stal se lékařem. Můj tatínek byl nejveselejší člověk na světě. Rád dělal různé vtipy, byla s ním nesmírná legrace. Bohužel, poté co vypukl Slovenský stát, už život moc legrační nebyl. Tatínek se po válce vrátil ke své lékařské profesi.

Me as a little girl,1930s.

Já jako holčička, 30. léta 20. století.

Here I am about five or six years old.

Na tomto snímku mi může být zhruba pět či šest let.

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

My father, Emil Synek, loved cars, and he also owned this motorcycle. Often we would get a new car. We didn't own a house, but we always had cars. My father always said he didn't save money. He used to say that for a country's economy to function, money has to circulate. That was his motto, an absolutely modern way of thinking.
He also used to say as a joke that he wanted someone to marry me out of love and not for money. My father did the right thing, because he enjoyed his money. Then we lost everything anyway.

Můj otec, Emil Synek, byl fanda na všechny dopravní prostředky a ještě než měl své první auto, vlastnil tenhle motocykl. My jsme každou chvíli měli nějaký nový vůz. Neměli jsme domy, ale auta jsme měli pořád. Rodiče si asi také dopřávali slušnou dovolenou. Otec vždycky říkal, že nešetří. Říkával, že když má ve státě fungovat ekonomický systém, tak peníze musí přijít do oběhu. To byla jeho deviza. Naprosto moderní myšlení. Také z legrace říkal, že chce, aby si mě někdo vzal z lásky a ne pro peníze. Udělal dobře, protože si ty peníze užil. Pak se stejně o všechno přišlo.

This is our father's car.

Tatínkovo auto, tam za volantem, to je on.

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Ludmila Rutarova
PHOTO TAKEN IN:	Nadejkov
YEAR:	1940
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Ludmila Rutarová
MÍSTO VZNIKU:	Nadějkov
DATUM:	1940
TAZATEL:	Dagmar Gre□lová

This picture was taken after the war began. My cousin Inka is at the far right. The young man with the glasses in the middle is Jirka Kroupa, who was a head physician of an oncology department after the war. I'm the sixth from the right; even today, one can tell from the photo that the atmosphere was very pleasant, we were enjoying our holidays and weren't comprehending that a war was going on.

Tento snímek je už z doby války. Zcela vpravo je moje sestřenice Inka. Chlapec s brýlemi uprostřed je Jirka Kroupa. Po válce byl primářem na onkologii. Já jsem na snímku šestá zprava, z fotografie je ještě dnes patrné, že atmosféra byla moc příjemná. Prázdniny jsme si užívali. Nepřipouštěli jsme si válku. Do Nadějkova jsem jezdila často. Jako dítě jsem tam tři roky žila.

Here I am about one year old. Prague, 1931.

Zde je mi zhruba jeden rok. Praha, 1931.

This is a photo of me from 1941.

Zde jsem já v roce 1941.

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Harry Fink
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1939
INTERVIEWER:	Barbora Pokreis

TAZOVAN :	Harry Fink
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1939
TAZATEL:	Barbora Pokreis

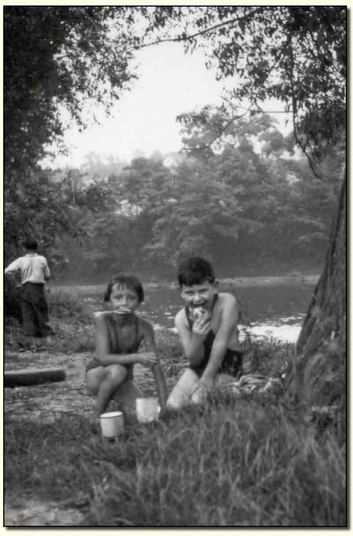
This is me with my nanny Pavla. I often used to go on vacations with my parents. Once, when I was in first grade, my mother and I went skiing in Tatranska Lomnica during the winter holidays. My mother skied very well. My father didn't have time for such things.
My mother and I also used to visit my grandmother in Hermanov Mestec, and we rented a place in Radejovice, just outside of Prague. where my father would come in the evening. We also drove around the region surrounding Prague, to Karlstein and to St. John's Currents to swim.

Na snímku jsem se svou vychovatelkou Pavlou. S rodiči jsme často jezdili na dovolenou. S maminkou jsme byli o prázdninách v Tatranskej Lomnici lyžovat. Maminka totiž lyžovala velmi dobře. Otec na takové věci neměl čas. Jinak jsme chodívali s mamkou k babičce do Heřmanova Městce. Chodívali jsme i kousek za Prahu do Radějovic. Měli jsme tam podnájem a otec za námi přicházel večer po práci. Jezdili jsme i po okolí Prahy, na Karlštejn a koupat se.

Me and our car. Prague, 1937.

Já u našeho auta. Praha, 1937.

I'm on the right, during our family trip in the 1930s.

Fotografie vznikla během dovolené ve 30. letech 20. století. Na snímku jsem první zprava.

Leisure time

Volný čas

INTERVIEWEE:	Jiri Munk
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1947
INTERVIEWER:	Terezie Holmerova

DOTAZOVAN :	Jiří Munk
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1947
TAZATEL:	Terezie Holmerová

This photo was taken after the war, when I was a very active scout. I'm on the left, in the middle is Ante, and on the right is the leader of our scout troop, Bohutinsky. Already in 1945 we went to a scout camp in Pobezovice.
This wasn't an ordinary camp, though. Since, during that time, there were still Germans in the border regions who had not yet been expelled, we watched to make sure that they would hand in the entire harvest. The Germans brought in their grain, and I kept records and checked the scales.

Fotografie vznikla v době mého skautského nadšení po válce. Vlevo jdu já, uprostřed můj kamarád Ante a napravo vedoucí naší skautské družiny Bohutínský. Svá nejhezčí léta po válce jsem prožil mezi skauty. Už v roce 1945 jsme odjeli na skautský tábor do Poběžovic. Bydleli jsme v bývalém táboře Hitlerjugend. Nebyl to úplně obyčejný tábor. Tehdy totiž byli v pohraničí ještě neodsunutí Němci a my jsme dohlíželi na to, aby odevzdali veškerou úrodu. Odvezli mě na nějaký německý statek a já jsem dával pozor u váhy. Němci postupně snášeli obilí a já jsem zaznamenával údaje, kontroloval váhu a podobně.

This is me as a dancing instructor (upper row second from right). Prague, 1948.

Já jako tanečník (vrchní řada druhý zprava). Praha, 1948.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Hela Kovanicova
PHOTO TAKEN IN:	Rügen
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Terezie Holmerova

DOTAZOVAN :	Hela Kovanicová
MÍSTO VZNIKU:	Rujana
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Terezie Holmerová

Even before their wedding, my parents used to go on vacation to Rugia (Rügen) Island with Aunt Elsa and friends. In this photograph are, from the left, my mother, my father, their friends Mr. and Mrs. Zemanek, and on the far right Auntie Elsa. My mother always told me about Mr. and Mrs. Zemanek, that they had a lot of fun with them. When we children were growing up, our parents didn't go to Rugia any more, but every year they took us on vacation to Spindleruv Mlyn or to a visit of our relatives in Doubravice.

Rodiče jezdili ještě před svatbou společně s tetou Elsou a s přáteli na dovolenou k moři na ostrov Rujána. Na fotografii krátí zleva maminka, tatínek, jejich přátelé manželé Zemánkovi a úplně napravo tetička Elsa. Maminka vždycky vyprávěla o manželích Zemánkových, že s nimi byla velká legrace. Oni sami vypadali docela legračně, protože pán byl takový malinký a jeho paní skoro o hlavu větší. Když jsme my děti vyrůstaly, rodiče už na Rujánu nejezdili, ale brali nás každý rok na dovolenou do Špindlerova Mlýna anebo na návštěvu k příbuzným do Doubravic.

Standing on the left is Dr. Laufer, then Aunt Elsa, Helena Kovanicova, in the back Helena's mother, in front of her Helena's brother Viktor, on their right Mrs. Lauferova, and Helena's father, Adolf Munk.

Zleva stojí doktor Laufer, potom teta Elsa, Helena Kovanicová, vzadu maminka Heleny, před ní její syn Viktor, napravo od nich paní Lauferová a tatínek Heleny, Adolf Munk.

This must have been in 1932. Standing on the left is Dr. Laufer and on the right my father with my brother Viktor.

Tato fotografie mohla vzniknout v roce 1932. Nalevo stojí doktor Laufer a napravo tatínek s mým bratrem Viktorem.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Michaela Vidlakova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1940
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Michaela Vidláková
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1940
TAZATEL:	Pavla Neuner

On Saturday afternoon and on Sunday my father would go on walks with me, which is what I liked best. Here I am with my father, Jiri Lauscher, somewhere outside of Prague.
I've got one old, old memory of my father pushing me in a children carriage, and that he switched the handle so I could see in front. When I grew up a little, we'd always take the tram to the last stop and go on a walk. My parents were enthusiastic hikers.

Na tomto snímku jsem se svým tatínkem Jiřím Lauscherem někde za Prahou. Obvykle mě tatínek o sobotách a nedělích brával na dlouhé procházky, měla jsem to moc ráda. Mám stále v hlavě jednu dávnou vzpomínku, když mě tatínek vozíval ve sportovním kočárku, že vždycky otočil rukojeť na druhou stranu, abych viděla před sebe. Když jsem povyrostla, vždycky jsem dojeli na konečnou zastávku tramvaje a odtud chodili na výlety. Moji rodiče byli zapálení turisté.

This is me with my father in 1938.

Toto je fotografie mne a mého tatínka z roku 1938.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Milena Prochazkova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1932
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Milena Procházková
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1932
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

I have no idea where this was taken, but I was about two years old. As a little girl I didn't go to nursery school; my mother was at home with me and we also had a maid. In 1936 I went straight into first grade. Since my mother then worked for my father in the office, the maid took care of the household and me, and she also did the shopping. I remember Lida; she stayed with us until the war, and was with us after the war, too.

Na téhle fotografii jsem asi ve dvou letech. Ale kde to bylo focené, to netuším. Jako malá jsem do školky nechodila, maminka byla se mnou doma a měli jsme také služebnou. V šestatřicátém jsem šla rovnou do první třídy. Vzhledem k tomu že maminka potom pracovala u táty v kanceláři, tak služebná vedla domácnost, starala se o mě a o nákup. Pamatuji se na Lídu, ta u nás vydržela až do války a byla u nás ještě i po válce, než se vdala. Stýkali jsme se s ní ale i potom.

My cousin and me, plus some other girl. The photo was taken in Radisovice.

Na téhle fotografii jsem také já a můj bratranec Petr Faktor a ještě nějaká holka. Ta fotka vznikla v Radišovicích.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Anna Hyndrakova
PHOTO TAKEN IN:	Brandys nad Orlici
YEAR:	1933
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Anna Hyndráková
MÍSTO VZNIKU:	Brand s nad Orlicí
DATUM:	1933
TAZATEL:	Pavla Neuner

For the summer holidays, we often went to Brandys nad Orlici. It was my mum's dream to go to the sea. Every year we made plans to go, but in the end we never did. We always went to Brandys nad Orlici, which was beautiful. Next to me (first from right in the bottom row) is Ota Taussig. The boy above me is my cousin Jiri Flusser. In the upper row from the left is my cousin Pavel Stransky, my sister Gertruda and her friend Ruth Taussigova, and my cousin Milan Flusser.

Tato fotografie byla pořízena v Brandýse nad Orlicí, kam jsme jezdili na letní prázdniny. Maminčiným snem bylo jet k moři. Každý rok plánovali dovolenou u moře, ale nikdy jsme nakonec nejeli. Vždy jsme jeli do Brandýsa nad Orlicí, kde bylo opravdu moc krásně. Vedle mne (první zprava ve spodní řadě) stojí Ota Taussig. V prostřední řadě stojí zleva můj bratranec Pavel Stránský, moje sestra Gertruda a její kamarádka Ruth Taussigová a také můj bratranec Milan Flusser.

This picture of me was taken in Prague, in 1941.

Tento snímek, na němž jsem já, vznikl v Praze roku 1941.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Dagmar Lieblova
PHOTO TAKEN IN:	Velichovky Spa
YEAR:	1938
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Dagmar Lieblová
MÍSTO VZNIKU:	Lázně Velichovky
DATUM:	1938
TAZATEL:	Pavla Neuner

This is my sister Rita with me and our cousin Tomas Reitman in the Velichovky Spa.
We went there for vacation in the summer of 1938. The spa is in the border region and I remember walking on the ramparts. Aunt Helena was a secret smoker and I can recall her handing cigarettes to soldiers from her car.

Toto je fotografie mé sestry Rity, našeho bratrance Tomáše Reitmana a mě v lázních Velichovky, kde se léčil a léčí pohybový aparát. Byli jsme tam na prázdninách v létě 1938. Lázně se nacházely blízko hranic a já si pamatuji na procházení se po opevnění. Moje teta Helena byla náruživá kuřačka a vybavuji si, jak podávala z auta cigarety vojákům.

My parents used to go on vacation to Stare Splavy near Lake Machovo. Here, my mom is holding me, while my dad is behind us.

Tento snímek vznikl ve Starých Splavech u Máchova jezera, kam moji rodiče jezdili na dovolenou. Miminko, které drží maminka, jsem já a pán v černém je můj tatínek.

This is my aunt Ruzena with her husband on their vacation in France.

Toto je moje teta Růžena a její manžel na dovolené ve Francii.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	Komarov
YEAR:	1940
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	Komárov
DATUM:	1940
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

This is during our summer vacation in Komarov, near Horovice, where we often used to go. I spent the summer holiday with the parents of Olga Konopaskova, the girl third from the left. I am in the middle. Olga´s aunt was married to a dermatologist in Prague, Dr. Koliner, who was my father´s friend. That´s why my parents sent me to Komarov for my summer vacation.

Tohle jsou prázdniny v Komárově u Hořovic. Tady jsem na rybníku, jehož jméno nevím, který byl blízko Komárova. Tam jsme často chodívali. Do Komárova jsem byla poslána na prázdniny k rodičům té dívky třetí zleva, jmenovala se Olga Konopásková. Já jsem na té loďce uprostřed. Olžina máma měla sestru, která byla provdaná za nějakého doktora Kolinera, kožního lékaře v Praze, a to byl tatínkův kamarád. Takhle se domluvilo, že mě poslali na prázdniny.

My father and my brother Jirka. The photo was taken outside of Prague in 1931.

Můj otec a můj bratr Jirka. Bylo to focené mimo Prahu v roce 1931.

This is my father when he was married for the second time, on vacation with his wife in the High Tatras in1936.

Otec, když se oženil podruhé, se svou manželkou ve Vysokých Tatrách na dovolené v roce 1936.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Ruth Goetzova
PHOTO TAKEN IN:	Karlsbad
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Ruth Goetzová
MÍSTO VZNIKU:	Karlovy Vary
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Pavla Neuner

My family often used to go to Karlsbad (Karlovy Vary). From the left you can see Mr. Pick, who was a friend of Oskar Kolb, Aunt Erna's husband. I don't recognize the second person from the left. Then there is Aunt Erna with her husband Oskar and Grandpa. Erna was childless. Oskar worked as the director of a distillery. He died before the deportations began; Erna was first deported to Terezin in the fall of 1942, and later that same year, she was deported to the concentration camp Maly Trostinec in Belarus, where she was murdered.

Tato fotografie vznikla v Karlových Varech, kam jsme s rodinou jezdívali. Zleva můžete vidět pana Picka, který byl přítelem Oskara Kolba, manžela mé tety Erny. Druhou osobu zleva nepoznávám, poté je tam moje teta Erna s Oskarem a dědeček. Erna byla vdaná, ale bezdětná. Její manžel Oskar pracoval jako ředitel v lihovaru. Zemřel před zahájením transportů. Erna byla transportovaná do Terezína na podzim 1942 a později téhož roku do koncentračního tábora Malý Trostinec, kde byla zastřelena.

My Aunt Erna's wedding picture, with her husband Oskar. The wedding took place in Prague but I don't know in which year.

Svatební fotografie mojí tety Erny a jejího manžela Oskara. Obřad se uskutečnil v Praze, ale nevím jakého roku.

On holiday

Dovolená

INTERVIEWEE:	Viera Slesingerova
PHOTO TAKEN IN:	Marienbad
YEAR:	1930s
INTERVIEWER:	Pavla Neuner

DOTAZOVAN :	Viera Slesingerová
MÍSTO VZNIKU:	Mariánské Lázně
DATUM:	30. léta 20.století
TAZATEL:	Pavla Neuner

The photo was taken during a trip to Marienbad. From the left you can see my mom Helena Pollakova, nee Paszternak, my grandmom Berta Paszternakova, nee Schon, my grandpa Bernat Paszternak and my dad Otto Pollak.

Grandfather grew up religious and stayed that way. He and Grandma lived in Kosice, where he was a shammash. My grandparents always spoke Hungarian. I remember the Friday evenings that they spent at our place. Grandfather would always bless me before going to synagogue. Mom always said my Grandmother was so good-natured that she could never raise her hand to her children. She died of cancer in 1936 and my grandfather died three months later.

Na fotografii zleva vidíte moji maminku Helenu Pollakovou, rozenou Paszternákovou, dále její matku Bertu Paszternákovou, rozenou Schönovou, mého dědečka Bernata Paszternáka a mého otce Otto Pollaka.

Dědeček byl vychován ve víře a zůstal jí věrný. Žili s babičkou v Košicích, kde byl šamesem. Babička s dědečkem spolu hovořili maďarsky. Rád vzpomínám na páteční večery, které u nás trávívali. Před cestou do synagogy mi dědeček vždy požehnal. O babičce maminka říkávala, že měla tak mírumilovnou povahu, že by na své děti nikdy ruku nevztáhla. Babička zemřela na rakovinu v roce 1936, tři měsíce na to ji dědeček následoval.

This must have been on a trip to Slovakia in the 1930s. From the left: my uncle Viliam Schaffer, aunt Ilona Kleinova, nee Paszternak, my uncle Koloman Paszternak, my aunt Alzbeta, Mr. Klein, the husband of Aunt Ilona and my aunt Marie Paszternak.

Tento snímek je z výletu na Slovensko někdy ze třicátých let. Zleva můj strýc Viliam Schaffer, teta Ilona Kleinová, rozená Paszternáková, strýček Koloman Paszternák, teta Alžběta, pan Klein, manžel tety Ilony, a moje teta Marie Paszternáková.

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Toman Brod
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1931
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Toman Brod
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	1931
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

This is me (on the left) and my brother Hanus. The photo was taken in the Langhans photo studio. My brother is four and I'm two.

My brother and I were a normal pair of siblings. Sometimes we fought like cats and dogs. But of course we also played ping-pong together, soccer, skated... I was jealous of Hanus, he was older and stronger, so I tried to keep up with him. We had the same friends, lived together in one bedroom, fought over who would read books first. We were crazy about sports and soccer fans; I rooted for Sparta Prague, Hanus for Slavia.

To jsem já (vlevo) a můj bratr Hanuš. Fotografie vznikla v ateliéru Langhans. Mému bratrovi jsou čtyři a mně dva roky.

Myslím, že jsme byli s bratrem taková normální dvojice. Někdy jsme se prali jako koně. Ale také jsme spolu samozřejmě hráli ping-pong, fotbal, bruslili jsme ... Já jsem tenkrát na Hanuše žárlil, on byl starší, silnější, a tak jsem se mu snažil vyrovnat. Měli jsme společné kamarády, bydleli jsme spolu v jednom pokoji, rvali jsme se o knížky a soutěžili, kdo je dřív přečte. Vášnivě jsme sportovali, fandili jsme fotbalu, já Spartě, Hanuš Slavii.

We're going for a walk, and the governess is saying "Come on boys, don't fight, there's a photographer!" Prague, 1937.

Jdeme na procházku a vychovatelka nám říká: "Kluci neperte se, je tady fotograf!" Praha, 1937.

Me, my brother Hanus and our mother. Krkonose, 1935.

To jsem já, bratr Hanuš a naše maminka. Krkonoše, 1935.

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Anna Mrazkova
PHOTO TAKEN IN:	Jicin
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Anna Mrázková
MÍSTO VZNIKU:	Jičín
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Gre□ová

This is my cousin Vera Munkova, née Polakova. Vera got married before the war, and soon afterwards, her husband was summoned to the AK (Arbeitskolonne). Vera decided to go to Terezin to be with him. Thanks to Vera's husband, we got a tiny room in Terezin where we relatives could live – my mother, my sister Eva and I as well as Vera with her sister and mother. My cousin Vera survived the war, but her husband died during a death march. After the war Vera remarried and had three children – Jana, Hanka and Petr. Her oldest son, is the director of the Terezin Memorial.

Na snímku je moje sestřenice Věra Munková. Věra se před válkou vdala a brzy na to byl její manžel povolán do AK (Aufbaukommando). Věra se rozhodla jít do Terezína dobrovolně za ním. V Terezíně jsme díky Věřině manželovi dostaly malinkatý pokoj, takový kumbálek, kde jsme mohly bydlet – já s maminkou, sestrou Evou, Věrou, její sestrou a matkou. Věra válku přežila, ale její manžel zahynul na pochodu smrti. Po válce se vdala podruhé a měla tři děti – Jana, Hanku a Petra. Jan Munk, její nejstarší syn, je ředitelem Památníku Terezín.

During a visit to Caslav in 1930. I'm with my father, Emil Polak.

Na této fotografii jsem v roce 1930 se svým tatínkem Emilem Polákem na návštěvě v Čáslavi.

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Pavel Fried
PHOTO TAKEN IN:	Trebic
YEAR:	1925
INTERVIEWER:	Martin Korcok

IDOTAZOVAN :	Pavel Fried
MÍSTO VZNIKU:	Třebíč
DATUM:	1925
TAZATEL:	Martin Korčok

This photo was taken on the occasion of my grandparents' Golden Wedding anniversary. Grandpa was named Alexander Fried. I don't remember Grandma's name. I didn't get to know her at all – she died before I was born. There's a funny story from my grandparents. Grandpa brought Grandma to the local bar, where people were dancing tango. As they were watching, Grandpa asked Grandma how she liked it. Grandma answered: "Yes, it's nice, but that's something we used to do in bed."

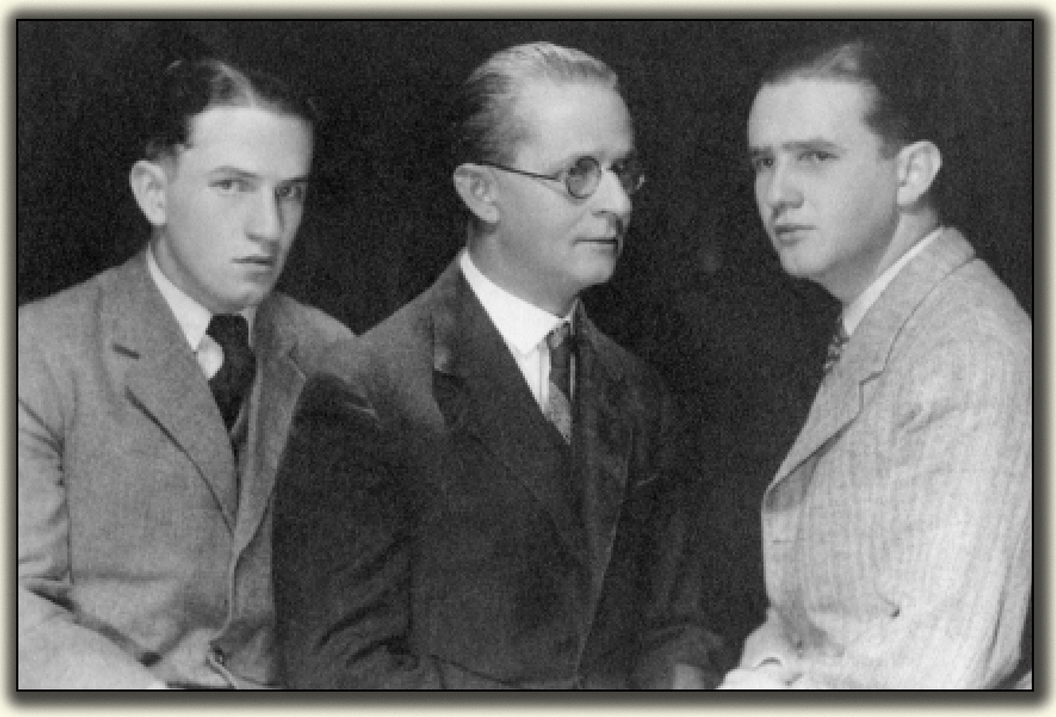
Fotografie vznikla při příležitosti výročí zlaté svatby mých prarodičů Friedových. Prarodiče z otcovy strany pocházeli z Třebíče. Dědeček se jmenoval Alexander Fried. Jméno babičky si nepamatuji. Vůbec jsem ji nepoznal. Zemřela před mým narozením. K prarodičům z otcovy strany se váže i jeden roztomilý rodinný příběh. Dědeček jednou zavedl babičku do místního baru, kde se tancovalo tango. Jak se tak dívali na tanečníky, dědeček se po chvíli zeptal babičky, jak se jí to líbí. Babička odvětila: „Ano, je to pěkné, ale předtím jsme to dělali v posteli."

My mother, Marta Friedova, with my sister and me. The picture was taken in Trebic around the year 1936.

Rodinná fotografie, uprostřed je moje maminka Marta Friedová, po její levici sedí moje sestra Erika a po levici já. Záběr vznikl v Třebíči přibližně v roce 1936.

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Dagmar Simova
PHOTO TAKEN IN:	
YEAR:	1920
INTERVIEWER:	Lenka Koprivova

DOTAZOVAN :	Dagmar Šimová
MÍSTO VZNIKU:	
DATUM:	1920
TAZATEL:	Lenka Kopřivová

This shows my grandfather Arnost Korbel, and his two sons, Josef on the left, and Jan on the right.
Josef graduated from the Law Faculty and then embarked on a diplomatic career. During the war he lived in Great Britain. He continued his diplomatic career after the war ended as an Ambassador in Belgrade. But he didn't sit well with the Communist regime, and he had no desire to stay in a totalitarian state, which is why he emigrated. His daughter also devotes her time to diplomacy; she is the former American Secretary of State, Madeleine Albright.

Toto je fotografie mého dědečka Arnošta Korbela a jeho dvou synů, nalevo Josefa a napravo Jana. Josef vystudoval práva a pak se dal na diplomatickou dráhu. Za války žil v emigraci ve Velké Británii a velice se angažoval v činnosti československé politické emigrace, vedl české vysílání Hlasu svobodné republiky. V kariéře diplomata pokračoval i po skončení války jako velvyslanec v Bělehradě. Jeho osoba ale nebyla komunistickému režimu pohodlná a ani on neměl zjevně chuť v totalitním státě zůstat, proto emigroval. Diplomacii se věnuje i jeho dcera, bývalá americká ministryně zahraničních věcí Madeline Albrightová.

Here I'm walking in Prague with my future husband, Vladimir Sima. The photo was taken in 1948.

Tady jdu se svým budoucím manželem Vladimírem. Praha, 1948.

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Alena Munkova
PHOTO TAKEN IN:	Prague
YEAR:	1920s
INTERVIEWER:	Zuzana Skotakova

DOTAZOVAN :	Alena Munková
MÍSTO VZNIKU:	Praha
DATUM:	20. léta 20. století
TAZATEL:	Zuzana Skotaková

I don't know if the baby is my brother Jiri or me. My mother was named Marie. She was born in Kolin and died of cancer before the war. I remember being in the dining room, my mother lying in the next room and weeping horribly, and Grandma Hermina, who'd come for a visit, is with my mother. They didn't know that I was listening. And my mother is saying: "What will become of the children, what will become of the children?" And Grandma is consoling her. That was a horrible experience for me.

Na této fotografii je maminka. Nevím, jestli to miminko jsem, já nebo bratr Jiří. Maminka se jmenovala Marie. Narodila se v Kolíně a zemřela ještě před válkou na rakovinu. Vzpomínám si, jak jsem v pokoji, v jakési jídelně, a vedle leží moje maminka a s ní je babička Hermína, která přišla na návštěvu a maminka hrozně pláče. Ony nevěděly, že je poslouchám. A maminka říká: „Co bude s těmi dětmi, co bude s těmi dětmi?" A babička ji těší. Pro mě to byl hrozný zážitek.

This is me with a baby carriage in the courtyard of our apartment in Letna in 1929.

Tady jsem já s kočárkem na dvoře našeho bytu na Letné, v roce 1929.

Family portraits Rodinné portréty

INTERVIEWEE:	Jiri Franek
PHOTO TAKEN IN:	Pardubice
YEAR:	1910s
INTERVIEWER:	Dagmar Greslova

DOTAZOVAN :	Jiří Franěk
MÍSTO VZNIKU:	Pardubice
DATUM:	10. léta 20. století
TAZATEL:	Dagmar Gre□lová

Viktor Vohryzek, my grandmother Filipina Vohryzkova's brother, was active in the Czech-Jewish movement. He was a co-founder of the Society of Progressive Czech Jews, which became the main organization of the Czech-Jewish movement. They didn't consider being Czech as a question of language or nationality, but an ethical issue and a matter of culture. Viktor was greatly respected by everyone in our family; they were influenced by him and tried to live by his legacy.

Viktor Vohryzek, bratr mojí babičky Filipiny Vohryzkové, byl aktivně činný v českožidovském hnutí. Byl spoluzakladatelem Svazu českých pokrokových Židů, který se časem stal hlavní organizací česko-židovského hnutí. Češství nechápali jako otázku jazyka a národnosti, nýbrž coby problém náboženstvo-etický, záležitost duchovní úrovně a její kultury. Viktora Vohryzka si v rodině všichni velmi vážili, byli jím ovlivněni a snažili se řídit jeho odkazem.

Peering from behind the airplane, is my brother Frantisek. Vysoke Myto, 1925.

Chlapec který vykukuje zpoza letadla, je můj bratr František. Vysoké Mýto kolem roku 1925.